

Štev. 15. Leto 2.

Izhaja dvakrat na mesec.
Naročnina četrletno 12 dinarjev.

Uredništvo in upravlništvo:

Ljubljana, Karla Marksa trg 2 (prej Turjaški trg), kamor naj se tudi pošiljajo rokopisi.

Svoje pravice bodo uveljavili železničarji le z združeno močjo. Zavedajte se tega, trpini in organizirajte se vsi v USŽJ

Ali stanovska ali razredna strokovna organizacija.

Čimbolj se oddaljujemo od strahot svetovne vojne, tembolj čutimo razredna nasprotstva med delodajalcem in delojemalcem. Delodajalci, razred onega sloja ljudi, ki poseduje proizvodna in produkcijska sredstva, ki se je postavil na stališče, da ima pravico ukazovati, gospodovati in uživati v državi samo on, smatra svojega sodržavljana, ki ne poseduje proizvodnih in produkcijskih sredstev, za druge vrste človeka, za nižjega, za človeka, ki je sicer njegove narodnosti, a njemu dodeljen, da dela in ustvarja in ga uboga. Delojemalci so torej vsi oni, ki ne posedujejo, kakor že rečeno, proizvodnih in produkcijskih sredstev, kratko, ki nimajo ničesar drugega kakor svojo lastno delovno moč, ki jo nosijo na trg (ko iščejo delo) ter jo nudijo na prodaj. Kupi jo pa delodajalec, človek, ki ne dela in ne ustvarja, a ima sredstva, da plača delovno moč delavcu. In s tem, da kupi delovno moč, gleda, kako bi najbolje izkoristil to delovno moč in kako bi jo kupil najceneje.

In tu nastaja začetek spora med delodajalcem in delojemalcem. Tu je osnova za razredni boj. O tem smo že večkrat pisali.

Da pa delavec, ki mora prodajati samega sebe, to je, če prodaja svojo delovno silo, če stopa v službo in se pogodi za mezdo, ki jo bo dobil (urnina, mesečna plača, dnevni-ca), s tem seve prodaja sebe, ker se delovna moč od človeka, ki je njen lastnik (edina last, ki jo ima), ne da ločiti, proda kolikor najdražje, da v službi čuva svojo plačo, zahteva zboljšanje bodisi na plači, bodisi v delovnih pogojih, mu je potrebno, da se strne v eno celoto z vsemi, ki prodajajo svojo delovno moč, torej z vsemi delavci. On se mora strniti v organizacijo, v organizirano telo vseh, ki so primorani čuvati svojo pogodbo z delodajalcem, da je ne krši in ne poslabša. Zato so to organizacije delavskega razreda, in ker imajo čuvati in se boriti za zboljšanje svojih vsakdanjih življenjskih potreb, za spoštovanje delovne pogodbe, razredne organizacije.

Da bi se se organiziral delavec v organizaciji, ki jo tvorijo delodajalci, da lahko organizirano kršijo delavske pogodbe, ni misliti. Ker s tem bi sam sebe pretepaval.

Ali razredna organizacija je kapitalizmu, kakor se tudi imenuje delodajalec, zelo neprijetna in nevarna. Ona mu brani, da bi nemoteno izčrpaval delovno moč živega človeka-delavca. Nasprotno ji je postavil svoje industrijske in druge organizacije. Med temi organizacijami je volk v ovčji koži, ki se imenuje **stanovska organizacija**.

Če gre delodajalec med delojemalca iz oči v oči, mu delavec nič ne verjame in ne zaupa in ve, da ga bo poskušal oškodovati, kjer bo le mogel. Zato treba delavcu poslati nasproti v delavsko obleko našemu ljubeznivega volka in žal — večkrat se delavec da prevariti in se združi z njim proti samemu sebi, proti lastnim interesom.

Saj to lahko vidimo vsak dan. Na primer: V Jugoslaviji obstoja »Savez železničarjev Jugoslavije«, ki je razredna organizacija. Ona čuva in brani interese železničarskega proletariata, pa četudi jo stane to marsikatero žrtev.

V Jugoslaviji pa obstoja tudi »Zveza nacionalnih železničarjev Jugoslavije«, ki je, in kar vedno poudarja, stanovska organizacija.

Poglejmo si ta železničarski stan. V številki od generalnega direktorja, raznih načelnikov v tej direkciji, šefov v ministrstvu prometa, drugih direktorjev in načelnikov in višjih uradnikov, do strojevodij, vlakovodij, eksekutivnega osobja sploh, postajnih in skladiščnih ter progovnih delavcev, snažilk in snažilcev vozov, profesionistov in kurilniških delavcev vseh vrst, do zadnjega železničarja, vse to je en stan, stan železničarski. In »Zveza«, kot stanovska organizacija, ima tudi za svoje člane, in to v vodstvu, vse mogoče stanovske tovariše, da se tako izražajo; in sedaj vprašamo: Ali čuva ta organizacija delovno pogodbo svojih članov, nižjih kategorij, ki jo kršijo njeni člani višjih kategorij iz tega železničarskega stanu? Visoki funkcionarji ministrstva, generalne direkcije in drugih direkcij, ki so člani te stanovske železničarske organizacije, niso nastopili proti delodajalcu — v tem slučaju vladi — ki znižuje mezde delavcem, ki krši osemurnik, ki delovno pogodbo-zakon ne uvaža, nego so oni vršili voljo delodajalca nad svojimi nižjimi stanovskimi tovariši in jo še vrše. Centralna uprava bolniške blaginje je tudi v rokah te stanovske »Zveze«. Predsednik je Bakić, načelnik ekonomskega oddelka generalne direkcije in ki je poleg tega še tajnik te stanovske »Zveze«. Ali še treba govoriti več? Saj se vidi vsak dan, kako centralna uprava bolniške blaginje skrbi za železničarje, ki jih tare bolezen. 100 odstotkov hrane za vse dni v mesecu se ne dovoli železničarski raji, ozir. tovarišem. Stroškov za toplice, sanatorije itd. se ne plačuje. Dajate za sanatorije celo znižuje.

In to je jasno. Kaj se treba žalostiti.

Kapitalisti, torej delodajalec, je moral proti razredni organizaciji najti sredstvo, ki bo metalo polena pod noge, ki bo odbijalo organizirane zahteve in boj za pravice delavcev-železničarjev; zato je oblekel nekaj svojih zvestih hlapcev v ovčjo t. j. delavsko obleko in rekel: Ustanovite strokovno stanovsko organizacijo delavcev. Izvojujte od časa do časa navidezne drobtinice — mi vam jih damo — ter zajezite zahteve razredne organizacije, kjer nam stopajo na prste. Naučite svoje člane, ko jih preslepitate, da bodo sami proti onim, ki se nočejo dati preslepiti, da bomo mi (to radi javnosti, da je lepše) pokazali, da delavstvo zapeljujejo razni demagogi in da jih delavstvo samo obsoja. Pokaže naj stanovsko organizirano delavstvo, da so razredno organizirani protidržavni elementi in potem jih udarimo z državno oblastjo.

In to se dogaja. Spretno in tajno. Zaupnike razredno organiziranih železničarjev pa se meče na ceste, se jih suspendira ali pa grozi z represalijami. Volkovi v ovčji koži, voditelji stanovskih organizacij, vedo, kako treba. Čuvati voljo gospodov, dopovedati lačnim in izmozganim, da naj se udajo — ker državni interes tako zahteva. In radi tega interesa se naj delavstvo privadi naprijateljstvo pokaže vedno pred vo-

manjše mezde, na odvzete legitimacije, na podaljšanje delovnega časa in na vse druge križe in težave, na kršenje delovne pogodbe-zakona v lastno škodo. Ker tisti, ki prodaja svojo delovno moč, delavec, nima pravice govoriti in iskati svoje človeške pravice v državi.

Tako je stališče stanovske organizacije.

Zato si lahko vsak odgovori, kakšna strokovna organizacija je potrebna železničarju-delavcu.

Kdor je možak, v katerem je volja in zavest, bo vedel, kaj mu je storiti.

Konferencija radničskog osoblja.

Na poziv naše Centrale sastala se je 24. VII. u Zagrebu dobro posjećena zemaljska konferencija radničkog osoblja, kojoj je bila svrha, da se opširno zabavi prilikama u kojima železničko radničko osoblje radi i živi. Konferenciji je pristupilo i nekoliko predstavnika »nezavisne« sekcije železničara.

Nakon svestrane rasprave o položaju radnika i podnešenih izvještaja raspoloženju radnika gledom na borbu da se suzbiju redukcije i mnoga druga pogoršavanja uslova rada, konstatovano je jednoglasno, da je do ovakog teškog položaja radnika, pa i svih drugih železničara, moglo doći ponajprije zato, jer su železničari premalo organizovani i kao takvi premalo otporni prema poslodavcu, koji na njihov račun nastoji činiti uštede i u državnom budžetu popraviti ono, što je dugogodišnjom naopako i nesavjesnom politikom bilo u propašćivano. Stanje popraviti na bolje može samo brojno čvrsta i jedinstvenim duhom prožeta železničar-

ska organizacija, na čijem ostvaranju treba živo da se radi. Nakon što su ovo gledište prihvatili i predstavnici »nezavisne« sekcije, bilo je jednoglasno zaključeno, da se ima sa obe strane raditi na tome, da se organizacije ujedine. U tom smjeru neka centrale međusobno povedu razgovore, a odmah će se nastojati oko toga, da se međusobnim napadajima i klevetama na naš pokret kroz štampu bude prestalo i da će se sva međusobna prepiska, što se tiče našeg saveza, javno oštampati. Nakon jednoglasnog prihvata ovakog zaključka šira radnička konferencija je zaključena u uvjerenju, da je svršila jedan, za železničare koristan rad.

Ozirom na zaključke ove konferencije i upravo na osnovnu njih dužnost je svijui naših funkcionera i predstavnika, da živo porade na dizanju saveza, među radničkim tako i među svim drugim osobljem, jer samo snaga našeg saveza može biti zaloga uspjehu.

Za stanovanjsko zaščito.

S 1. novembrom 1927 preneha po novem stanovanjskem zakonu sleherna stanovanjska zaščita. S tem bodo najbolj občutno prizadeti neposedejoči sloji, v prvi vrsti seveda državni in železniški delavci.

Že danes pretežna večina železničarjev težko plačuje dosedanje najemnine, ker so njihovi mesečni prejemki tako nizki, da ne zadostujejo niti za prehrano. Od 11.000 železničarskih družin, ki žive danes v Sloveniji, deloma v aktivni službi, deloma že v pokoju, jih ima nad 6000, torej nad polovico, mesečnih prejemkov le od 600 do 1200 Din. Od tega plača povprečno 3 odstotke za bolniški fond, 3 odstotke za davke, 2—3 odstotke za pogrebna društva, 1—2 odstot. za organizacije, kar znesse mesečno 10 odstotkov rednih odbitkov, tako da preostane za hrano, stanovanje, obleko, šolo itd. le 550—1100 Din mesečno. Ako računamo družino povprečno le na 4 osebe, ne zadostuje ta znesek niti za prehrano. In vendar si mora sleherni družinski oče od tega še odtrgati večje zneske za šolske potreščine, obleko in za stanovanje.

Ako nastopi ukinjenje stanovanjskega zakona, bo pretežna večina teh družin postavljena pred strašno alternativo: ali stradati cel mesec ali pa zapustiti stanovanje. Pripomniti je potreba, da se ravno pretežna večina stanovanjskih najemnikov regrutira iz gornje kategorije železničarjev. Nadaljnih 3500 železničarskih družin računa z mesečnimi dohodki od 1200—2000 Din in le okoli tisoč je družin, ki morejo zaznamovati dohodke čez 2500 Din, v katero kategorijo spadajo tudi starejši strojevodje, katerih glavni del prejemkov pa tvorijo ravno premije, ki so

nestalne in jih jutri že lahko zgube. Je pa še na stotine in stotine družin, starih provizionistov, rentnarjev in miloščinarjev, katerih mesečni prejemki znašajo 100—500 Din.

S tem položajem bi morali mero-dajni krogi računati, zlasti pri dejstvu, da državna uprava in državna podjetja ne posvečajo stanovanjskemu vprašanju nikake pažnje in sploh ne grade stanovanj za svoje nameščence.

V Beogradu se sicer vrše neke pismene ankete, na katere pošiljajo svoja mnenja razne trgovske, obrtne in industrijske zbornice, ki sigurno ne zastopajo interesov najemnikov. Prosta konkurenca je v naši državi pri sedanjih razmerah nemogoča, ker je stanovanjska akcija danes še vedno omejena na inicijativo par privatnikov in nekaj občin. Vsled tega je nujno potrebno, da se pred ukinjenjem stanovanjskega zakona prisili vse državne oblasti, da sezdajo za svoje urade in stalne svoje uslužbenke poslovne prostore in stanovanja.

Dokler pa državne oblasti ne store tega koraka, je o prosti konkurenci pri stanovanjih nesmisel govoriti, ker so prejemki, ki jih izplačuje državna uprava svojim uslužbencem, daleko pod eksistenčnim minimumom.

Za interese stanovanjskih najemnikov se poteguje tudi »Društvo stanovanjskih najemnikov« v Mariboru, Rotovski trg, ki se je obrnilo tudi na naše podružnice, da mu pošljejo gledi stanovanjske zaščite svoje mišljenje in predloge.

Sporočite na gornji naslov vse svoje predloge in pomisleke z zahtevo, da se mora stanovanjska zaščita zboljšati, ne pa odpraviti.

Železničarji in volitve.

Neko čudno prijateljstvo je zavladalo med vsemi strankami za železničarje — čudno je le to, da se to prijateljstvo pokaže vedno pred vo-

litvami, da pa izgine redno takoj po izvršenih volitvah in da takrat zavedni železničarji zopet postanejo, kadar zahtevajo svoje pravice, za

vsakokratno vladno stranko **proti-državni elementi**.

Skozi celo leto ni niti ena stran-ka sklicevala shodov za železničar-je, da bi jim poročala o svojih uspe-kih; le slučajno, kadar je bila v opoziciji ter je vedela, da je vse nje-no kričanje bob ob steno, je polnila kolone svojih listov z raznimi zahte- vami za železničarje. Čim pa je skočila v vladno, je vseh teh zahtev zmanjkalo in niti en poslanec se ni oglasil, da bi zastopal včerajšnje zahteve.

Sedaj pa, ko razne kapitalistične stranke 11. septembra zopet potre- bujejo železničarskih glasov, pošil- jajo svoje poslance med železničar- je in iz njih ust se cedi samo med in mleko in sladke obljube. Ako pa jih zavedni železničarji vprašajo, zakaj vsega tega železničarjem že niso preskrbeli, ko so bili v vladi, se iz- govarjajo, da so imeli **najboljše na- mene**, da pa so jih zadrževali njho- vi zavezniki radikali.

Čudno pa je, da noben od teh poslancev in strank danes ne pove:

1. Kako je glasoval za zakon o zaščiti države;

2. kako je glasoval za reducirani proračun, da je stotine železničar-jev izgubilo kruh in eksistenco, osta- li pa del svojih plač;

3. kako je svoječasno podpisal pravilnik o voznih ugodnostih, s ka- terim so izgubili provizionisti, milo- ščinariji in rentnarji vozne legiti- macije;

4. kako je glasoval za letošnji fi- nančni zakon, po katerem morajo železniški delavci plačevati mesto 0,77 kar 2,60 odstotkov državnega davka, torej trikrat več kot prej;

5. kako je glasoval, da se stano- vanjski zakon ukine;

6. kako je njegova stranka ku- movala novemu pravilniku o voznih ugodnostih, s katerim so izgubili le- gitimacije rodbinski člani delavcev.

Našteli bi lahko na stotine slučai-jev, kjer je bil železničar ob kumo- vanju teh raznih strank, pa naj si bo SLS, radikalna ali demokratska, udarjen; mislimo pa, da jih ni treba naštevati več, ker jih sleherni že- lezničar čuti na lastnem hrbtu ter se je tudi sleherni železničar zaklel, da ne bo dal svojega zaupanja do- tičnemu, ki ga je dosedaj tepel in izmозgaval, pa če se mu pred vo- litvami še tako prilizuje.

Niti en železničarski glas ne sme pasti za kapitaliste ali njihove slugi. Pač pa mora vse delovno ljudstvo pri teh volitvah združiti svoje gla- sove za one, ki se najbolj bore za delavsko zaščito zakonodajo, za osemurni delovnik, za starostno, bol- niško in nezgodno zavarovanje, za koalicijsko svobodo, proti redukciji, za izboljšanje plač in stalnost v službi ter za vse osnovne pravice delavskega razreda.

Železničar danes ne bo nesedel vabi gotovih elementov, ki hočejo postaviti uradniško listo, ker se do- bro zaveda, da bi se v tem slučaju preselil iz dežja pod kap. Železničar danes noče novega »Deržica« ter ve, da je ta »uradniška stranka« osno- vana le zato, da podpre eno od najbolj ekstremnih kapitalističnih strank. Saj se je eden od prvih po- kretnikov te »stranke« izjavil, na vprašanje, kaj bo po volitvah in kani se bo eventualno izvoljeni kan- didat priključil: da se bo priključil najmočnejši slovenski stranki (to je SLS); ko pa je zadel na odpor, da se bo priključil najmočnejši vladni stranki (radikalni).

Železničar gleda danes na pre- teklost ter ne rabi novih Zaloških cest, ponovitve redukcij, ne rabi mi- liarizacij železnic, pač pa rabi boljši kos kruha in tega bo dosegel le, ako se bo ramo ob ramo boril z zaved- nim delavcem in kmetom za svoje pravice.

Naopako željezniško gospodarstvo.

Mi več godinama udaramo na to, da je željezniško gospodarstvo u sla- bim rukama i da ono kakovo je vodi željeznice sigurnome krah. U dokaz tome služi nam sveopće opadanje sa- obračaja, opadanje prihoda, nevaljala tarifska politika, naopaka personalna politika, a najdrastičniji simptom opa- danja saobračaja su skoro svako- dnevniki sukobi i nesreće.

Od interesa je razgledati kretanje prihoda i rashoda cjelokupnog sa- obračaja u godinama:

God.	Prihodi:	Rashodi:
1922	1.127.000.000	1.080.000.000
1923	1.765.000.000	1.600.000.000
1924	2.070.000.000	2.420.000.000
1925	2.195.000.000	2.620.000.000

Rashodi od prihoda bili su veći za 563 milijuna dinara. Dok su prihodi prvih godina nadmašivali rashode, dotle so zadnjih godina situacija mi-jenja i rashodi u sve većim iznosima

nađmašuju. Nekoji stručnjaci tvrde, da se sve to događa i suprot tome, što je saobraćaj za 45% povećan i što su povećane tarife sjedne strane, a s druge opet u velikim iznosima sma- njeni rashodi na personalne izdatke. U godini 1926. već u prvih 6 mjeseci izdatci su premašili za 300 milijona, 1927.-28. morat će se tražiti naknad- ne kredite. A upravo u tim godina- ma svedene su plate 90% železničara na najgladnije što uopće može biti.

U ovom odnosu prihoda i rashoda se najbolje očituje sva nesposobnost sadašnjih željezničkih upravljača, koji su, mjesto poboljšati saobraćaj, unjeli samo još veći kaos. Sadašnji sistem uprave samo će još više pogoršati stvoreno stanje. Željeznice treba po- staviti na komercijalnu upravnu bazu, ukloniti iz njih sav birokratizam i militarizam, samostalno budjetira- nje i upravljanje, pa tek tada će sta- nje da krene na bolje.

Članarina strokovnih organizacij.

Sorodne strokovne organizacije imajo različne članarine, a v njih tu- di različne podpore in bojne fon- de. Čim večja je članarina, tem moč- nejša je strokovna organizacija in sposobnejša za boj. Da je temu tako, hočemu tudi to dokazati.

Marsikateri člani, večkrat celo zaupniki, kritizirajo, da je previsoka članarina in delajo vsakovrstne iz- govore, da to ni mogoče in da zato izstopajo ali pa ne pristopajo člani. Ne zavedajo se pa, da je ravno to ti- sti žalostni pojav v strokovnih orga- nizacijah, kateri uničuje vsako bor- beno delo. Zakaj vse to, ker še v članih ni tiste razredne in borbene zavesti, katera bi morala biti.

Kaj pa mora imeti vsaka strok. organizacija, da se res lahko uspešno bori proti svojemu nasprotniku? De- nar in zopet denar! Nobeno mezdnó gibanje, nobena vojna, pa naj si bo z orožjem ali pa brez orožja, ne more trajati niti en dan dan brez denarja. V mezdnem gibanju postanejo žrtve. Kdo naj te žrtve vzdružuje, kdo jih naj podpira, ako ne njegova strokovna organizacija? Sovražnik ne gleda sa- mo na število članov, ker ti se lahko

dajo pomnožiti v času gibanja, ako je denar, ampak on gleda na njeno fi- nančno moč. Ako ve, da je slaba v fi- nančnih sredstvih, potem se je ne boji, če je še taka armada po številu, ker se dobro zaveda, da ne morejo nobenega daljšega boja voditi z njim, ako mu še tako navdušeno grozijo z bojem. To so glavni vzroki vseh pro- palih mezdnih gibanj. Ako pa so- vražnik ve, da ima nasprotnika do- bro preskrbljenega s finančnimi sred- stvi, se ne bode podajal z njim v boj, ampak bo gledal, da se čim cenejše z njim že vnaprej pobota.

Proletarec se mora od kapitalista učiti, kakor se on denarno organizi- ra, dasi bi človek rekel, kaj pa je to njemu treba, saj je vendar bogataš. Ali kapitalist se zaveda, ako ni orga- niziran v močni organizaciji — kar- telu, je premagan, se ga uduši, ker njegova samostojna bogatija ga ne more rešiti ako ni zvezan s svojimi enakimi somišljeniki. Zato pa on da- ruje težke tisočake za svojo organiza- cijo, ker se zaveda, da mu bode v ča- su boja zopet z lepimi obrestmi pov- rjeno, ko ga delavec napade in zahte- va večjo plačo ali pa obratno, da jo

on delavcu odvzame. Kadar bode v ji zmagali.

Čim bo enkrat zavlada pri čla- nih ta zavednost, da je treba orga- nizaciji dati denar in da ta denar, katerega on nalaže v organizacijo, da mu bo z obilnimi obrestmi zopet povrnjen tudi v času boja za izboljša- nje njegovega gmočnega položaja, po- tem bo imela njegova organizacija popolnoma drugo moč in vpliv na njegovega nasprotnika, ker le denar je edino bojno sredstvo v vsakem boju. Drugič, član bi se moral tudi tega dobro zavedati, da če svoji or- ganizaciji prispevam dovolj sredstev, tem lažje bo organizacija podpirala v času, ko ga bolezen ali druga družinska nesreča zadene. Ali je to pra- vilno, da član strokovne organiza- cije išče in plačuje še razna druga mrtvaška podporna društva, ki ga samo odvracajo od prave strokov- ne organizacije. Vzemimo n. pr. želez- ničarje: Vsak železničar plačuje dan- es, pa če je še tako mizerno plačan, po dva do tri taka mrtvaška društva in še kakšne zavarovalnice. In kaj ima od njih? Po smrti dobi družina par tisoč Din podpore. Ako bi stro- kovni organizaciji polovico teh pri- spevkov plačeval, bi dobil isto pod- poro v takem slučaju.

Zakaj so v bivši Avstriji nekateri sodruzi začeli to agitacijo, da mora član organizacije imeti vse podpore v svoji organizaciji, ne pa da išče član v posameznih društvih podpore in za nje plačuje, radi tega pa se ne zanima za svojo strokovno organiza- cijo ali pa je celo le tedaj organiziran, ko sliši v boju za kakšno izboljšanje. Ako pa ima član vse dobrote v svo- ji organizaciji, se za njo bolj zanima, ji zvesto članarino plačuje in ga ve-

žejo te podpore, da ne pristopa ali pa izstopa dvakrat ali trikrat na leto. S to idejo so sodruzi takrat v Avstri- ji zmagali.

Članstvo »Allg. Recht. Gew. Ver- ein« se je povišalo in oni, kateri so te- daj trdili in bili nasprotniki te ideje, so v veliki manjšini ostali. Trdili so namreč, da v borbeni organizaciji ne sme biti nobenih takih podpor, ali so se dotični bridko varali, ker so sami uvideli, da se je še le tedaj začela stro- kovna organizacija utrjevati, ni več padala, kakor poprej, ker je pri vsa- kem boju rapidno zrastle in po boju pa je rapidno padlo članstvo. To vedo vsi tisti sodruzi, kateri so že v Av- striji v istem boju sodelovali za ali proti.

Vzemimo za vzgled organizacijo tiskarjev, njih članarina je najvišja od vseh drugih organizacij in že od nekdaj, zato imajo tudi možnost za boj, imajo vse vrste podpore, borbe- ni fond, in v boju vsikdar zmago. Ta organizacija naj nam bode za vzgled. Vse ostale organizacije pa, ki nimajo visokih članarin, nimajo čla- nov, niso boja zmožne in gledajo mirno če jim bo kapitalist z dobro voljo kakšno drobtino iz mize vrgel, ako ne, morajo pa tudi zado- voljni biti, ker drugače jih pa na ce- sto postavi. Ako bi se uprli, močne organizacije z dobrimi finančnimi sredstvi, pa tudi nimajo, da bi jih v času boja podpirala ker niso hoteli visoke članarine plačevati, da bi lah- ko organizacija za boj kaj prihranila. Ta proces bo tako dolgo trajal, do- kler se ne bodo člani zavedali, da za boj je treba poleg zavesti tudi denar in zopet denar in brez denarja ni bo- ja in brez boja pa tudi ne izboljšanja delavskega položaja.

Skupna akcija vlakospremnega osobja in „Zveza“.

Vlakospremno osobje direktorije Ljub- ljana je začelo vsled prenaporne službe ter vedne redukcije osobja in njihovih dohod- kov enotno nastopati za obrambo svojega prava.

Ko se je postavilo celokupno vlako- spremno osobje za obrambo svojih zakonit- nih pravic ter povodom novo naloženega bremena, vodenja statistike, zaprosilo, da se vodenje statistike z 1. julijem ne uvede, opozorilo potom vloge 1 in 2 dir. državnih železnic odnosno je predala deputacija dne 27. junija 1927 od približno 176 vlakovodij podpisani vlozi g. direktorju v roke z prošnjo, da blagovolji g. direktor sklicati enketno prometnega osobja. Direktor je prošnji deputacije ugodil in obljubil enketo za prve dni meseca julija. Ko je deputacija, obstoječa iz 6 vlakovodij iz raznih domi- cilov ljubljanske direktorije ter 6 strojevo- dij iz Ljubljane, obrazložila težak položaj vsega prometnega osobja vsled premalega upoštevanja, napore in za varnost prometa odgovorne službe, je g. direktor, uvidevši položaj vlakospremnega in strojnega osob- ja, osobito njihovih kazni, ki se vedno bolj množijo in to radi vedno v slabšem stanju se nahajajočega voznega parka, redukcije voznih ključavničarjev in mazancev, pri- stal na anketu. V vlakospremni službi je vlakovodja že itak preobložen z odgovor- nostjo za varnost v prometu, komercialno službo in še se mu nalaže novo breme, vo- denje vlakovne statistike, katero je do tega vodil statistični urad na direktoriji. Direktor je odgovoril, da o stvareh, kjer ne gre za povečanje kreditov, se bo dalo govoriti.

Dne 29. junija se je vršil sestanek vla- kospremne osobja v Mariboru, dne 30. junija 1927 pa v Ljubljani pri Mikliču. Na sestanku v Mariboru in Ljubljani je bilo po- dano točno poročilo o intervenciji dne 27. junija pri g. direktorju. Poročilo o interven- ciji je bilo z odobravanjem vzeto na zanje, posebno glede sklicanja ankete.

Sklenilo in oglašovalo se je soglasno v navzočnosti zastopstva obeh central, to je UJNZB in SŽJ nad 200 navzočih vlako- spremljevalcev (nikdo ni bil proti), da se o tem sklepu obvesti vlakospremno osobje vseh domicilnih postaj ljubljanske direktorije. Sklep sestanka 30. junija 1927 v Ljubljani je bil: da se počaka z vodenjem statistike do ankete in obrača tem večjo pažnjo na varnost prometa.

Na sestanku so bili izvoljeni delegati za anketu in sicer za UJNZB tov. Koro- šec, za Savez Železničarjev Jugoslavije so- drug Kovač.

V nadi, da se bo res obljubljena anketa vršila prve dni julija meseca, je bil sklican drugi sestanek vlakospremnega osobja dne 6. julija 1927 za 16. uro pri Mikliču z dnev- nim redom priprava gradiva za anketo in rang vlakospremnega osobja.

Za 14. uro istega dne pa je bil sklican občni zbor osobja vlakospremnega osobja UJNZB in B, da bi se odbor na novo konsti- tuiral in da se odobri delo osobja v skupni akciji, ter začrta pot nadaljnjemu delu.

Na občni zbor osobja vlakospremnega osobja pa je prinesel predsednik oblastnega odbora Udruženja že pismen odlok s seboj, da se z delom osobja ne strinja ter da noče imeti Udruženje s Savezom Železničarjev Jugoslavije nič skupnega. Odklanja pa od- govornost za kakšne koli posledice.

Občni zbor osobja se vsled te izjave ni vršil. Dosti navzočih je bilo razočaranih in ogorčenih ter so zapustili zborovalni prostor.

Skupni sestanek vlakospremnega osob- ja ob 16. uri je vzel korak Udruženja z o- gorčenjem in protestom na znanje.

Po dovršenem, dobro uspelem sestanku ob 19. uri so bili obveščeni trije vlako- vodje, ki so podpisali obvestilo vsem vla- kovodjem direktorije Ljubljana, da se imajo drugi dan, 7. julija 1927 ob 9. uri, zglasiti na direktoriji.

Dne 7. julija 1927 so se javili Miklošič, Pušnik in Korošec na direktoriji. Bili so ta- koj poslani v Administrativno pravno od- deljenje k g. dr. Faturju, kjer so jih zasliali.

Na podlagi tega zaslivanja je bila že isti dopoldne uvedena disciplinska preiska- va, zvečer odredjena suspenzija od službe z zmanjšanjem 25 odstotkov osnovne in po- ložajne plače.

»Zveza«, mesto da bi nastopila za in- terese železničarjev in proti suspenziji, pa je pustila svoje vlakospremnike na ce- dilu ter poslala organizacijam dopis, da ni Korošec pooblaščen jo zastopati. Kako je izjavila na direktoriji, nam sicer ni znano, gotovo pa ne dosti drugače kot je g. Der- žič isti dan zvečer nastopal na centralni seji »Zveze«, kjer je bilo poleg odbora pri- sotnih tudi par vlakovodij, kjer je to delo obsodil.

Vlakospremniki pa bomo šli v boj za naše pravice preko Deržica in njegove »Zveze«, ker hočemo res bojno organi- zacijo, ki bo besede svojih voditeljev tudi izvrševala, ne pa tako organizacijo, ki bi se klanjala upravi z raznimi pozdravnimi br- zojavkami.

Odpusti delavcev v kurilnici Ljubljana II.

Pretekli pondeljek so bili po na- logu direktorja Knježevića brzojav- nim potom odpušteni iz službe so- drugi Ogrin in Elzner ter kot tretji Sluga. Dva prizadeta imata že nad 9 let službe, vsi pa so oženjeni ter imata Ogrin in Ebner družine s po 3 otroki.

S čim argumentira direktor od- pust? On pravi, da so gornji trije de- lavci povzročili obustavo dela ter s

hujskanjem ostale delavce pripravili, da so delo zapustili.

Vsa ta argumentacija je čisto na- vadna laž, s katero hoče uprava za- kriti pravo sliko. V kurilnici Ljub- ljana II je prišel leta 1925 vsem Ma- riborčanom dobro poznani delo- vodja Braunitzer in sicer kot dnev- ničar, ker je bil v Mariboru zapleten v znano bakreno afero ter leta 1923 tudi odpuščen iz službe, a nato re-

VIJESTI OBLASNOG SEKRETARIJATA ZAGREB.

aktiviran. Ob njegovem priходу v Ljubljano, zlasti pa leta 1923 je go-tovo časopisje dvignilo iz nacional-nega stališča cel vihar obtožb proti njemu.

Uprava ga je kljub vsemu držala na delovodskem mestu in on se je izkazal hvaležen sluga uprave, kar je delavstvo vedno bolj občutilo. Proti osobju so prihajale pritožbe za pritožbo, od izmозganih ljudi se je zahtevalo vedno več n več produk-cije, istočasno pa se jih je grdilo, da niso za nobeno rabo.

Ogorčenost osobja je v petek prik- ipela do viška ter so vsi iz vozne delavnice kompaktno zahtevali, da naj se Braunitzerja izmenja. Tedaj je načelnik kurilnice inž. Milhofer po-zval: Kdor ima kaj proti Braunitzer-ju, naj pride v pisarno. Vsled tega poziva je nastala obustava dela, ker so šli vsi delavci pred pisarno.

Sigurno je, da ne more govoriti naenkrat 50 delavcev ter imajo

vsled tega delavci v posameznih ob- jektih svoje zaupnike. In tako je za- upnik vozne delavnice od vseh de- lavcev, ne oziraje se na njih pripad- nost, s. Ogrin.

Direkcija, mesto, da bi upoštevala položaj delavskega zaupnika, je s. Ogrina odpustila, enako tudi s. Elznerja, ker je povedal, kako se je delovodja izrazil o delavcih.

Protestiramo najenergичneje proti temu nastopu g. direktorja ter bo- mo ukrenili vse korake, da se odpust preklicje in kaznuje dotičnega, ki je edini krivec v celi stvari — to je Braunitzerja, katerega namerava di- rekcijska nagraditi s tem, da ga hoče imenovati činovnikom III. kat. Inter- vencijo smo izročili tudi centralne- mu sekretarijatu delavskih zbornic in ne bomo mirovali preje, dokler se ta krivica ne popravi.

Sodrugil! Vsi v razredno organiza- cijo, podpirajmo žrtve, borimo se do zmage.

Bijeda pružnih stražara.

Svakodnevno nam dolaze pisma iz skoro sviju krajeva i sviju pruga, u kojima nam se žale pružni stražari na svoje teško stanje, u koje zapadaju time što im je produljeno radno vri- jeme na 24 sa 12 sati odmora, što se od njih traži dugi obilazak pruge, podbijanje pragova, pričvršćivanje vij- kova, čišćenje pruge itd. Nekoja od tih pisma su upravo tugaljiva i vape za hitnom pomoći.

Mi smo već u zadnjem broju pod- vrgli kritici ovo teško stanje pružnih stražara, a činimo to i ovoga puta. Istovremeno poduzet ćemo i korake na mjerodavnom mjestu, da se ovo teško stanje pružnih stražara popravi i da se i njih smatra kao ljude koji mogu da rade samo do izvjesnih gra- nica a ne i preko toga, nu pored sve- ga toga mi i ovim putem moramo svim pružnim stražarima skrenuti pažnju na slijedeće: ovo šikaniranje i po- goršavanje uslova vaše službe je po- sljedica najviše Vašeg vlastitog ne-

haja za same sebe. Najveći dio Vas uopće nije organizovan ili se pako nalazite zajedno u istom udruženju sa Vašim pretpostavljenim nadziratel- jem ili šefom stanice, koji Vam te teške i nesvladive dužnosti natu- je. Vrlo Vas je malo u našim redovima i vrlo malo je među Vama takovih, koji je bio spreman da se za svoje pravo bori kroz borbenu organiza- ciju. Jer ste bili Vi takovi, nesložni, neorganizovani i neborbeni, moglo Vam se je desiti ovo mučenje od službe, koje sada preživljujete.

Mi ćemo za dobro pružnih stra- žara i dalje se zalagati, nu da bi u tom zalaganju i uspjeli bezuvjetno je nu- žno, da nas pružni stražari svojim član- stvom u organizaciji i svojom sarad- njom pomognu. Ako će se i nada čekati skršenih ruku i gledati na nas što ćemo uraditi, od toga se neće mnogo imati koristi. Samo kroz or- ganizaciju, rame uz rame, može da se dodje do boljega.

Шиканирање жељезничара у Војводини.

Другови из Суботице пишу нам:

Сигурно у ниједној другој дирекцији нису жељезничари извржени толиким шиканирањима, прогонима и понижењима као у Војводини и на пругама суботичке ди- рекције. Сви ми нижи службеници и ра- дници право смо робље и са нама се госпо- дари и располаже по милој вољи. За нај- мању маленкоску казну су врло осјетљиве, а сваки пркос, па био колико оправдан и на мјесту, проглашује се »антидржавним« поступком и може да се лети из службе. Полицијски и судски прогон је тада исто неминован.

Колико се нас овдје сматра пониже- нима и како се према нама поступа нека Вам покаже сљедећи примјер. Поводом Видовдана издала је овдјешња дирекција следећи распис:

»Понављам следећу депешу од данас:

На Видов дан као национални дан и празник Народне Одбране прикупљају се на територији целокупне Краљевине прилози за светле пиљеве Народне Од- бране, те позивам све шефове јединица да одмах саставе у два примерка спис- кове свега свог особља те приликом ис-

плате 1. јула прикупљају простоволне прилоге.

Један ће списак слати у затвореној куверти заједно са новцем путем амбу- лантних благајна, а други списак непо- средно секретару дирекције те назна- чити дан кад су отпослали новац. Ови спискови имају се унотсати и ако нема прилога.»

Разумије се, да су шефови овом рас- пису следовали и да су од особља »про- стоволне« прилоге убирали. Какав је то простоволни прилог га убире шеф, то си можете претставити: шеф је шеф и за њега нема простоволности. Најдразви- тије је свакако то, да се тражи и попис оних, који прилога нису дали. Зашто? Те се уводи у црну листу и без обзира на то да ли су исти добри и савјесни жељезни- чари, бити ће таксирани као непоуздани и запостављени.

Сличан распис није се усудила ни једна друга Дирекција објелоданити, а то сигурно зато, јер су у другим Дирекци- јама жељезничари више сложни и органи- зовани него овдје. Супротно свему ми живимо радимо на томе, да се и у Војводини организација оживи.

Izbori za Radničku Komoru.

Za 25. septembra o. g. raspisane izbore Radničke Komore za Hrvat- sku i Slavoniju izvršene su u glavnom sve pripreme: izvršen je popis birača i njihove reklamacije, a sa koncem jula trebalo je podneti i kandidatske liste. Sa augustom počinje razdioba glasačkih koverti a iza toga i samo glasanje, koje svršava sa 25. septem- bra.

Doslednje postupku na štetu žel- jezničara, željezničke uprave, ni one u bolesničkim fondovima, nisu htjele izvršiti popis sa 15. juna uposlenih željezničara, koji popis je nužan za legitimisanje biračkog prava, već smo morali to učiniti sami. Tako je većina naših odbornika u vremenu od 10. do 20. jula uglavnom bila zabavljena ti- me, da izvrši čim više reklamacija bi- račkog prava za željezničare. Negdje to nije uspjelo ponajbolje, nu u nekim mjestima izvanredno. Tako smo u

Zagrebu uspjeli reklamirati biračko pravo za preko 400 željezničara, Sisku, Karlovcu, Bjelovaru, Brodu itd. isto za nekoliko stotina. Ovim svojim, dosta brojnim glasovima, po- staju željezničari u ovim izborima vrlo važan faktor, oni im omogućuju i pra- vo biti zastupan u Radničkoj Komori samoj, koje zastupstvo inače željez- nička birkoracija vrlo nerado gleda.

Naše kandidate na zajedničkoj radničkoj listi objaviti ćemo u nared- nom broju. Ispred željezničara biti će istaknuti samo takvi drugovi, koji su po članstvu birani i kojima njihov dugogodišnji rad za dobro željezni- čara daje u dužnost, da u korist že- ljezničara porade i u toj instituciji. Svi reklamirani željezničarski glasovi treba jednodušno da padnu za željez- ničarske predstavnike.

Dopisi podružnica i povjereništva.

Podsused.

Sve jači pritisak na naše plate radno vrijeme izrodilo je to, da se i onaj najnesvjesniji među nama po- čeo ogledavati i pitati, pa kud to vo- di? Zar će nas se zaista potpuno upropastiti? Pitajući se ovako složno smo uvidjeli, da se više čekati nema šta i da se nešto mora poduzeti, da se teško nastalo stanje popravi. Ali što i kako? Naišli smo istovremeno, da nam samo organizacija, složnost i borbenost može pomoći. Ali ne žuta nacionalna organizacija. Njezini smo mi svi članovi bili, pa nas je, u to smo mi uvjereni, samo to i upropastilo. Organizacija treba da je borbena i odlučna u zauzimanju za život i pra- va željezničara, a to pako čini jedini naš Ujedinjeni Savez Željezničara Ju- goslavije. Radi toga smo jednodušno riješili, da kao jedan napustimo žute i okupimo se u redovima borbenog sa- veza.

20. jula održavali smo vrlo uspjeli sastanak, na kojem su nam drugovi iz Zagreba vrlo poučno govorili o položaju, organizaciji i načinu borbe, kojim možemo doći do poboljšanja teškoga stanja. Izlaganja drugova mi smo jednodušno usvojili i riješili, da agilno poradimo na dizanju organi- zacije. Znamo da će protiv nas biti izvjesna pretpostavljena gospoda, nu to nas neće smetati, jer ona su bila proti nas i onda, kad nam je natureno 24 satno radno vrijeme sa 12 sati od- mora. Utoliko više treba da smo slož- niji međusobno. Svjesni si one: ko- liko snage toliko i prava, pristupili smo izboru naših odbornika drugova Fajdige iz Stenjeve, Kovačevića iz Podsuseda i Juraševića iz Zaprešića, iza kojih će se svrstati sve svjesno i borbena.

Sisak.

Kao što smo već javili, bila je pred nekoliko mjeseci izvršena redukcija satnina u našoj ložionici, kojom se je radnike teško pogodio i koja je iza- zvala svestrano ogorčenje. Nezado- voljstvo kod radnika bilo je toliko, da je i sama uprava ložionice smatrala potrebnim pozvati intervenciju Di- rekcijske, ispred koje je ovamo došao g. Meiksner, a koji je nakon sasl- šanja radnika obećao, da će smanjene satnine, čim se nadju krediti, biti po- vraćane.

Покрет жељезничара у Босни.

Бирократизам у главној радионици у Са- рајеву.

О биједним приликама, које владају у нашој радионици, било је у нашем листу већ опширно говора. Меродавни факто- ри лако, место да раде на уклањању истих и да стање поправе, брину се само за то како ће одржати се на својим столицама ако веч немогу засјести на још више.

Господа знаду врло добро, да је глав- ни разлог у назадовању квалитете рада као и релативно доста високим трошко- вима око оправке локомотива и вагона у нерационалном систему т. зв. убрзаног рада, ипак се не мичу да тај систем рада, који се је након више од две године упо- требе показао штетан као по управу тако по раднике, барем поједноставе, ако веч тврдокорно стоје на становишту, да се он мора на сваки начин одржати.

Овај пут ћемо се осврнути само на посао око радних дознака. Колико се тро- ши непотребног рада по том систему, нека покаже само овај пример: једна рад- на дознака (која истина може гласити на 1000 сати, што се врло ретко догађа, већ веома гласи почевши од 15 минута па до 10 сати) мора прочи цели низ чиновника и писара док дође до своје сврхе т. ј. да се урачуна као зарада дотичној скупини. Погледајмо, шта се све догађа једном таквом дознаком: на некој локомотиви по- требно је изменити даску на степеницама. То констатира технички чиновник, који уједно упише на дознаку скупину, у којој се налази та локомотива и пошаље је дру- гом чиновнику, који напише нову дознаку на име скупине, која то ради. Овај по- шаље ту нову дознаку трећем ради регистровања; тај пошаље пословођи глав- не скупине а пословођа је дадне свом скупини, да однесе у одјел у коме се то ради. Ту опет мора проћи та дознака најпре кроз регистрацију, затим преко пословође дотичног одјела на руке скупини, да коме спада. Након свршеног посла мора једна дознака (која гласи у овом случају на 45 минута), опет прочи гоће наведену Калварију док дође до чи- новника, који тих 40 минута претвори у

Od tada već je prošlo nekoliko mjeseci i ložioničko radništvo oprav- dano se pita, što je sa tim obećanjem i sa povraćajem oduzetih nadnica? Zar mu je sudbina da bude i ovoga puta prevareno? Nezadovoljstvo je u toliko veće, jer se nekoj trojici radni- ka, koji nisu naši članovi, dalo povi- šicu, a sve ostalo se namjerno izigra- va i provocira. Ovakav postupak očito dokazuje, da je ostrica u glavnom uperena protiv naših članova i naše organizacije.

12. jula održali smo posebni sasta- nak na kojem smo ovaj slučaj raspra- vil i zaključili, da protiv ovakog po- stupanja sa našim radnicima odlučno protestiramo i da mjerodavne opome- nemo, da je kranje vrijeme da se da- tom obećanju udovolji. Radnički gnjev neka se ne izaziva nepotrebno i premnogo.

Bubnjarci.

Povodom predstojećih izbora za Radničko Komoru mi smo učinili svo- je: reklamirali smo sve radnike na pruzi od Bubnjarci do Karlovca, re- klamaciju smo službeno potvrdili i iz- ručili biračkom odboru u Karlovcu. Na dan glasanja mi ćemo biti jedin- stveni uz naše kandidate. Saljemo istovremeno službeno ovjerovljene izjave drugova Petrine i Baša, da se primaju kandidacije za tu instituciju. Sve je išlo bez većih nepreklica osim što se je moralo pjesačiti po cijeloj pruzi, kako bi se sa reklamacijom čim bolje uspjelo.

Usljed poznatih redukcija bila je naša podružnica znatno pala, no sada smo sa članstvom u stalnom rastu, jer su radnici vraćeni na posao a uzeto je i 15 novih. Plaće su ostale reducirane i ogorčenje uslijed toga još je uvijek veliko. Teško je živjeti sa 3.50 dinara satne plate, jer je život ma i na selu skup. Dopusta godišnjih ne dobiva- mo nikako.

Kao što rekосmo, podružnica su- prot svima nedaćama raste. Svi smo mi uvjereni, da je ovo pogoršano sta- nje posljedica grube politike naših poslodavca, koji radije troše novac na bespotrebnu vojsku, policaje i razne druge stvari, nego li da dižu že- ljeznicu i poboljšavaju život željezni- čarima. Živimo u uvjerenju, da se ni to uvijek održati neće. Jedanput će progledati svi željezničari i čvrsto se organizovati, a tada će i popravak našeg teškog stanja morati uslijediti.

Дин 3.50 колико изнаша 45 минута про- сечне наднице. Ако се узме, да цели рад око дознаке изнаша само 15 минута, из- лази, да би се радницима могло знатно повисити плате а да продукција остане не само иста, него да се још повећа, јер по природном закону је јасно, да чим се рад- ник храни и посједује већа задовољства, више производи корисног рада. А канце- ларијско особље, које би у том случају постало непотребно на тим местима, могло би се употребити за израчунавање разно- ликих пореза, приреза и разреза, како би- јадни радници не би морали ћекати на своје у зноју лица зарађене наднице до 3' и 4 сваког месеца, као што се до сада догађа. Осим тога уштедило би се непо- требно поправљање исплате радника, што се сада догађа у стотине случаја, где радници добијају до 500 Дин мање плате него што су заслужили.

Ако позвани фактори наскоро не учи- не крај толиком бирократизму у жељез- ниčkoј радионици, нестаће и оно мало со- лидне продукције која је још преостала иза увања оваког система убрзаног рада. А ако се то догоди, тешко да ће се наћи да се опет подигне рад на висину, са којом се у овој радионици поћело и до пред садашњи систем одржало.

Nevolje sekcijских radnika.

Radnici zaposleni po sekcijama za održanje pruga, pored vremenskih nepogoda izvrgnuti su još i raznim nepravdama i šikanacijama svojih pretpostavljenih. Ovim radnicima snižene su isto plate toliko, da oni nisu u stanju sebe samog prehraniti a kamo li od te plate izdržavati još i fa- milije, koje, kod ovih radnika naro- čito, broje po 8—10 osoba u kući. Po- red te mizerne plate, radnici druge sekcije izvrgnuti su i progonima svo- jih pretpostavljenih. U ovim progo- nima i gonjenju radnika naročito se

istiće deseter Ante Lukić, koji radnike tera u poslu toliko, da to više nisu u stanju izdržati.

Kod iste sekcije majstor pruge g. Drače tera čuvaru pruga, pored svojega rada i pregledavanja pruge, moraju da očiste i po dva profila trave sa pruge. Kada su se čuvari pruga pritužili da nemogu toliko raditi, g. Drače im je rekao, da na mesto sebe za svoje novce nadju koga hoće, samo pruga se očistiti mora.

Po čijem naredjenju se to čini ne znamo, ali nečovečno je radnike nagoniti da pored svog odredjenog rada moraju da rade i druge poslove, kod tolike njihove bede, koja ih pritišće kao mora.

Da se ovo stanje popravi i da sekcijski radnici dodju do boljeg života, potrebno je da svi sekcijski radnici stupe u svoju klasnu organizaciju i da se skupa sa ostalim klasno svesnim željezničarima slože i čvrsto bore za pravedniji postupak i bolji život.

Zato drugovi sekcijski radnici, pristupajte i propagirajte u svojoj sredini organizaciju, svoj Savez bosansko-hercegovačkih željezničara, koji je jedini vaš predstavnik i zaštitnik. Udijmo u njegove redove i borimo se za bolji život.

Sve u znaku štednje.

Spažanjem željezničke pruge Vradište-Ujice, sarajevsko željeznička direkcija dala je u sarajevskoj ložionici napraviti novu okretaluku (Drehscheibe) za strojeve, koje je mislila dobiti od beogradske direkcije. Na novu okretaluku, dok se je postavila, utrošilo se nekoliko miliona dinara a da se nije vodilo računa hoće li ista služiti svrsi za koju je postavljena.

Ova okretaluka za celo vreme nije posluzila ni u deset slučaja da okrene stroj. Za strojeve, kojima je domaćino mesto Sarajevo, postoji jedna okretaluka, tako da ova nije bila potrebna. Da je nova okretaluka postavljena bez promišljanja videli se po tome, jer novu okretaluku prenose iz Sarajeva u Ujice. Kada se uzme sav rad, koji je utrošen dok se je ta okretaluka postavila, te ponovni rad oko iznosa prenošenja do Ujice i ponovnog postavljanja u Ujicama, videli se koliko je veći utrošeno suvišno rada i novca i koliko će još biti, a sve to radi površnosti i nepromišljenosti nadležnih faktora. Da su nadležni faktori pre nego što su počeli da postavljaju okretaluku u Sarajevu sve ispitali, sigurno se ona nebi postavljala, a utrošila bi se bila velika suma novca.

Ovakvo se radi na našim željeznicama u znaku »štednje«. Ne vodi se računa gdje će se utrošiti i na čemu, već se troše i razbacuju milijoni u nepromišljeno, a na drugoj strani vrše se redukcije plata i oduzima od nagrada željezničarskih, iako je sav njihov rad samo koristan. Kad se još zna da ovakvih slučajeva ima mnogo i da su velike sume raspisane radi nesposobnosti i površnosti, tek onda se vidi sva nepravda od redukcija i neopravdanost njihova.

Drugi je i nemoguće skoro biti kad se upravni željeznički aparat ne namješta po svijesti i sposobnosti, već najviše po babu i stričevima ili po partijskom ključu. Na ovakom stanju nose po nešto krivice i željezničari sami, koji su neorganizovani i ne bore se za svoje

bolje stanje, a takva borba bila bi vrlo jak regulator za uklanjanje sa željeznice svih onih, koji za nju nisu dorasli i koji je vode u propast.

Neovlašten porez na željezničare.

Narodna prislovica veli: Utopljenik se i za slamku hvata. To se, u punoj meri, može primeniti i na takozvano »Udruženje nacionalnih željezničara«, žuti, ili kako se sve ne zove dok se ta lažna tvorevina ne sruši — što, besumnje nije daleko, jer od širita i slave pojedinaca, za dobivenih preko udruženja, ne mogu željezničari živeti. Obmanjivani sedam godina i pogubivši, zaslugom udruženja sve tekovine, željezničari su u masama počeli napuštati udruženje i povraćati njegov list »Glasnik«, tražeći spasa u svojoj pravoj organizaciji, u Savezu B. H. Željezničara, što su radnici u većini učinili već ranije. Uvidevši to, Udruženje se poput utopljenika počelo očajnički da brani, i to tako što nasilno, preko službene administracije ubire članarinu od željezničara. Svi protesti i sve opomene u toj stvari ne pomažu. Ljudi moraju da plaćaju za udruženje, ma da mu nikada stvarno nisu ni pristupili niti su koga za to ovlasilili. I to udruženje, koje nije nikada ništa korisno za željezničare učinilo, umesto da prizna svoju propast i da pusti ljude u miru, odlučilo je da ne uvaži istup članova i povraćanje lista, već da i dalje silom preko službenog aparata otima članarinu. Takav je moral udruženja i onih koji ga vode, odnosno kojima ono služi.

To udruženje, koje tako radi nasilno sa željezničarima i protiv njih, usudjuje se još da govori kako ono predstavlja, tobož, 25.000 članova i kako je veličastveni kongres Ujedinjenog Saveza Željezničara, održan u Ljubljani, »samozvan akt«!

Mi prelazimo preko svijet zabada »Glasnika«, jer ljudi koji na tako bedan način privlače tuđu imovinu — na račun članarine — ne zaslužuju nikakvu pažnju. Nas interesuje samo to — dokle će se još nasilno odbijati članarina od plate za udruženje? Mi ovo pitanje upućujemo Željezničkoj Direkciji, koja je prva dužna da se brine za interese željezničara, i pitajući je tražimo, da se prestane sa nasilnim ubiranjem članarine. Treba da se zna, da ovaj čin udruženja i onih koji ga u tome pomažu predstavlja kažnjivo delo i pre nego bi željezničari potražili pomoći na drugom mestu, oni traže od svoje direkcije da se s time prestane.

Željezničari neće da budu članovi udruženja i na to ih ne može niko prisiliti, pa ni ova gospoda sa Direkcije, kojan to pokušavaju. Dosta je bilo lažnih organizacija i birokratske »zaštite«. Željezničari imaju svoj Savez Željezničara i oni će se sve više oko njega okupljati.

Vozne ugodnosti delavcev.

Dne 15. julija 1927 je direkcija izdala okrožnico glede voznih ugodnosti rodbinskih članov delavcev, ki jo v naslednjem prinašamo in ki velja za vse direkcije:

Okrožnica št. 95-VI-27.

Predmet: Rezijske vožnje rodbinskih članov stalnih delavcev.

Vsem edincam!

Po odloku M. S. br. 14.233/27 se člen 57 navodil o načinu izdajanja voznih olajšav. (Sl. novine s. u. br. 8 iz leta 1927) izpremeni in dopolni s sledečim:

1. Zakonska žena in zakonski otroci stalnih delavcev uživajo poleg trikratne brezplačne vožnje na leto, tudi vožnjo po rezijski ceni štirikrat na mesec na osnovi osebnih legitimacij.

Radi uživanja te olajšave morajo imeti rodbinski člani stalnih delavcev posebne liste, v katerih je označiti 12 mesecev. Vsak mesec mora biti razdeljen na štiri razpredelke in vsak razpredelke na dva dela za odhod in za povratek. Ob priliki kupovanja rezijske karte stavi potniška blagajna na dotično mesto vlažni postojni dnevni žig.

Sprevodniki morajo ob priliki pregledovanja kart preluknjati dotični razpredelke.

Ti listi morajo nositi faksimile oblasti nega direktorja, dalje morajo biti opremljeni s suhim žigom, dnevnom izstavitve in lastnikovim podpisom.

Listi se bodo izdajali samo rodbinskim članom, ki so navedeni v členu 24 navodil in ki tudi sicer dobe listne osobne legitimacije.

2. Rodbinski člani gori omenjenih delavcev, ki stanujejo izven mesta, kjer je

delavec stalno zaposlen, največ do 25 km od mesta zaposlitve, imajo za to relacijo pravico do neomejenega števila voženj po rezijski ceni.

3. Starejšine delavcev morajo voditi najstrožjo kontrolo, da se ugodnosti rezijske vožnje ne bodo uporabljale v kupčijske svrhe.

V smislu tega odloka bode direkcija izdala k listnim osebnim legitimacijam rodbinskih članov vseh stalnih delavcev vložke, ki bodo odgovarjali pogojem, ki jih morajo imeti omenjeni posebni listi. Legitimacije rodbinskih članov, katerim pritiče po točki 2. gornjega odloka neomejeno število voženj po rezijski ceni za relacijo od mesta stanovanja do mesta stalne zaposlitve delavca, bodo opremljene s posebnim žigom.

Službene edinice naj naroče vložke s seznamami, ki naj vsebujejo: 1. priimek in ime delavca, 2. ime in rodbinsko razmerje rodbinskega člana, 3. številko listne legitimacije rodbinskega člana.

Za one rodbinske člane delavcev, ki jim pripadajo tudi rezijske vožnje po točki 2. je poslati posebne sezname, ki naj vsebujejo poleg navedenega: 1. kraj stalnega službovanja, 2. kraj stanovanja, 3. razdaljo obeh krajev v km. Tem drugim seznamom, ki jih je, kakor tudi prve poslali oddelku VI/4, naj bodo priložene tudi dotične legitimacije.

Održani ali zlepljeni listi vložkov so neveljavni. Za direktorja: Dr. Fatur, s. r.

S tem odlokom se »Savez« ne zadovoljuje, ampak bo vodil energično akcijo, da rodbinskim članom delavcev pribori iste vozne ugodnosti, kot jih imajo rodbinski člani nastavljen-

Iz sekcij.

Iz sekcije progovnih čuvajev in obhodnikov.

Kdor bi sodil po dopisih, bi mislil, da so v naši kategoriji razmere najbolj urejene. Žalostno je, da večina kritizira doma ali v gostilnah, na sestanke, seje in shode pa ne pride; pretežna večina pa stoji izven organizacije ali pa celo v nacionalni organizaciji, češ tam kjer so gospod progovni mojster in gospodje od sekcije, tam se mi bo gotovo dobro godilo. Danes so začeli pod pritiskom razmer nekateri že spregledovati, pa saj so razmere tudi neznosne.

Služba za nastavljenost osebe že davno ne odgovarja osemurnemu delavniku; od podržavljenja južne železnice se je uvedel 10- do 12-urni delovnik, danes pa je že povsod v navadi 14-, po nekod celo 16urni delovnik.

Iz zagrebske direkcije prihajajo poročila, da se ponekod uvaja turnus 24/12, to je 24 ur službe in 12 ur prosto, češ da osebe tekom 24 ur ni vedno zaposleno, ampak ima tudi svoj prosti čas.

Iz sekcije Ljubljana gl. proga prihaja pritožba, da so do 19. VII. 1927 imeli proste dneve in sicer dva dni mesečno, a 19. VII. 1927 je prišla okrožnica, ki ukinja ta dva prosta dneva, češ da ni kredita. Zaporniške doklade se jim sploh ne izplačujejo.

Cela proga Maribor glav. kol.—Prevalje morajo delati progovni čuvaji od 5. ure zjutraj pa do 8. ure zvečer ter ne dobe ne dopustov in ne mesečnih odmorov. Privezani so tako na službo od ranega jutra do noči vse dni v mesecu, tako da jih otroci, ki jih nikoli po dnevi ne vidi, popolnoma zgreše.

Zidanmoška sekcija na pr.: v Brežicah se je do 1. aprila 1927 delala v turnusu 24/24 z enim prostim dnevom mesečno. S tem dnem pa se jim je še ta prosti dan odvzel. Progovni delavci, ki nadomestujejo progovne čuvaje, morajo delati v tem turnusu, a plačano dobijo prav za prav le 8 ur.

Progovni obhodniki n. pr. v Krškem morajo hoditi po gonilno olje v svojem prostem času, včasih po 2 ali 3 postaje daleč in tako porabijo še prosti čas za službo, mesto da bi se odpočili.

Na progi Kranjska gora—Dovje se je upeljal s 15. V. 1927 nov turnus za progovne čuvaje, po katerem imajo 70 ur službe in 50 ur prostega. Služba traja od pol 5. ure zjutraj do 22. ure zvečer. To je 17 in pol ur. Od 22. do pol 5. ure ni prometa in je vsled tega prosto. Tako traja služba 4 dni. Peti dan si prost in sicer od 22. ure zvečer do drugega dne do pol 5. ure zjutraj, to je 31 ur. Ako prištejemo k temu še prosti čas med službo, ki je 3 × 9.30, zneso to 19 ur, ali skupno na 70 ur službe, 50 ur prostega, ali, reci in piši, 14urni delovnik, plačan pa si le za 8 ur, a znesek plače ne odgovarja niti delu dveh ur.

Slične pritožbe prihajajo od povsod, direktor pa, mesto da bi skrbel, da se spoštujejo zakoni, se izgovarja na pomanjkanje kreditov.

Sekcija progovnih čuvajev in obhodnikov je, razmotrivajoč tak položaj, sklenila še enkrat predložiti vse te pritožbe in nepravilnosti gradbenemu odelanju v rešitev, v negativnem slučaju rešitve pa opozarja vse merodajne faktorje, da ne more prevzeti odgovornosti za varnost prometa, ker je nemogoče od človeka zahtevati vedno prisotnost duha pri neprestani 12- ali celo 14urni službi dnevno brez vsakih odmorov. Pred očmi nam je nesrečni slučaj s. Vrhovca, ki je postal žrtev te prenaporne službe.

Naj bo ta naš apel resen opomin direkciji, da tako ne bo šlo več naprej; v slučajih iztirenih vsled pre slabu pritrjenih tračnic, slabe proge itd. pa pade vsa odgovornost izrecno na upravo, ki se tako nepremišljeno igra z varnostjo življenj in tujeje premoženja.

Sekcija progovnih čuvajev in obhodnikov stavi za danes edino za-

htevo, da se uredi delovni čas in uvedeta dva prosta dneva mesečno.

Sekcija progovnih delavcev.

Progovni delavci nismo največji trpini le vsled tega, ker nam se pri vsaki redukciji najprvo in najbolj znižajo plače, odpušta se nas in pošilja na brezplačni dopust. Ampak tudi drugače nismo deležni tistih pravic, ki jih imajo ostali delavci.

Res je, da je velika večina progovnih delavcev nezavednih in da se vedno raje obrnejo proti organizaciji, kadar jih udari direkcija, mesto da bi še bolj strnil svoje vrste in se pripravljali na odpor.

Na zadnjem sestanku progovnih delavcev in profesionistov smo ugotovili, da za nas ne veljajo isti predpisi kot za ostale delavce, ampak da smo povsod zapostavljeni, v prvi vrsti po krivdi naših sekcij. Na stotine in stotine progovnih delavcev je še, ki služijo na železnici po 2, 3, 4, da celo 5 let in še danes niso imenovani stalnim delavcem, pač pa so v staležu kot pogodbeniki in je tako ves ta čas zgubljen. Vsak dan se jih lahko vrže na cesto, nimajo voznih ugodnosti, niso člani provizijskega fonda. Največ je teh trpinov na ljutomerski progi in ptujski sekciji sploh. Lahko rečemo, da je to od uprave namenoma narejeno. Organizacija dobi na vse intervencije na direkciji odgovor, da se teh delavcev ne more imenovati stalnim, ker so pogodbeni. Zakaj pa jih sekcije ne predlagajo za imenovanje začasnim delavcem? Sekcije odgovarjajo, da jim tega direkcija ne dovoli, češ da stalež še ni normiran! Zakaj direkcija tekom 4 let po podržavljenju še ni našla časa, da normira stalež?

Po izjavi najmerodajnejših faktorjev na direkciji je sedanji stalež delavstva premajhen za izvršitev rednega dela. Danes je lahko rešiti vprašanje teh delavcev ter apeliramo na direkcijo, zlasti na g. načelnika inž. Hoffmanna, da izda vsem podrejenim sekcijam odlok, da so vsi sedaj v službi se nahajajoči delavci na normiranih mestih ter da se jih lahko prevede v stalež začasnih delavcev ter da se jim čas neprekinjene pogodbene službe uračuna. Na ta način bo vsaj nekoliko popravljena krivica, ki se je godila progovnim delavcem ter se jim bo dala možnost sprejema v provizijski fond in vozne ugodnosti.

Pribijemo, da tak odlok ne stane direkcijo niti ene same pare na izdatkih ter je takoj izvršljiv. Jednako je z našo drugo pritožbo. Na ponovne intervencije smo lansko leto dobili na ukaz g. inž. Hoffmanna pri izplačilu izplačilne listke. Tekom zadnjih mesecev pa so ti izplačilni listki popolnoma izostali in danes jih delavci v večini sekcij ne dobimo. Res je, da dobimo v najboljšem slučaju izplačanih le par dinarjev, vendar je dolžnost uprave, da nam vsaj pove, zakaj je odtegnila ves ostali borni zaslužek. Kako naj ubogi progovni delavec iztuhta, koliko se mu je odtegnilo za davek, za bolniško blagajno, za živila? Kako naj izračuna, ali je sploh dobi svojo plačo pravilno nakazano? Ker se mu ne da izplačilnega listka, mu je odvzeta vsaka možnost kontrole že itak revnega zaslužka. Ako dobi nastavljenec platno knjižico, naj bi se tudi progovnemu delavcu na košček papirja napisalo, koliko je zaslužil in zakaj so se mu posamezni zneski odtegnili. Obračamo se do g. inž. Hoffmanna, da zopet opozori vse sekcije na svoj lanskoletni odlok, da se delavcem morajo izdajati plačilni listki.

Sekcija premikačev in kretnikov.

Na podlagi sklepa shoda v Mestnem domu v Ljubljani je posebna deputacija intervenirala pri načelniku saobračajnega odeljenja, Benedeku, in direktorju radi ukinitve dveh prostih dni mesečno v območju ljubljanske direkcije.

G. načelnik in direktor sta stala na stališču, da mora osebe preje izrabiti redne dopuste po zakonu, šele potem se mu morejo dati prosti dnevi. Ukinjenje prostih dni je utemeljeval z redukcijo kreditov, češ

da se mora znižati stalež. Deputacija je stala na stališču, da pristojajo osobju prosti dnevi po začasnem pravilniku ter da bo vsled ukinitve prostih dni osobju odvzeta možnost odpočitka, kar bo imelo za posledico nerednosti v prometu, obolevosti o-sobja vsled prenaporne službe itd.

Končni rezultat pregovorov je bil, da se prepušča **odrejanje dopustov in prostih dni postajenačelnikom, ki morajo izhajati z odrejenim številom osobja.** Sigurni smo, da se bo na ta način v pretežni večini postaj našel izhod, da bo osobje zopet dobilo proste dneve in tudi dopust, kolikor ga bo potrebovalo.

Sekcija kurilniških pom. delavcev in profesionistov.

Novo obetana ureditev premij za popravila vagonov in lokomotiv je uvedena v ljubljanski direkciji z mesecem junijem ter se bodo baje premije za junij in julij izplačale nankrat. O načinu razdelitve teh premij vlada velika neorientiranost ter je vse zavito v nekako meglo, tako da prav za prav kurilnica in delovodje ne vedo nič, ve le nekaj mašinski oddelek. Dajale se bodo premije le onim, ki faktično delajo na popravilu vagonov in lokomotiv in sicer le od faktično prihranjenega časa. Poleg tega se bo dala še posebna nagrada za one stroje, ki bodo prevozili več kot določeno število kilometrov za dotično revizijo. Postavke za vsako prihranjeno uro so 4 Din za delovodje, 3 Din za profesioniste in 2 Din za polkvalificirane ter 1.50 Din za pomožne delavce. O teh premijah bomo natančneje spregovorili prihodnjič.

Izkoriščanje pomožnih delavcev v kurilnicah presega že vse meje. Njihove akordne premije niso urejene, redukcija plač je še vedno v veljavi. Zlasti pa so prizadeti oni delavci v Borovnici, Logatcu, Kranju, Grosupljem in drugod, ki so v staležu postaj ter delajo turnus službo 12/24 ali 24/24, ker se jim do danes še niso regulirale urne plače za 50 para, kot je bilo za vse oženjene turnus delavce v kurilnicah odrejeno.

Sekcija vlakospremnega osobja. Borba proti vodenju statistike.

Pod št. 33.333/27 je izdalo prometno očejenie odlok, da se mora začeti s 1. VII. 1927 voditi po vlakospremnem osobju statistika. Ker se ta statistika do sedaj ni vodila v nobeni direkciji, je osobje kompaktno nastopilo proti tej ataki direkcije ter sta tu nastopila oba odseka vlakospremnega osobja (Savez in Zveza) kompaktno.

Dne 29. VI. se je vršil sestanek mariborskega vlakospremnega osobja, 30. junija pa se je zbralo v prostorih hotela Miklič v Ljubljani okoli 200 ljubljanskih vlakospremnikov, ki so po zaslišanju poročila deputacije, ki je bila pri direktorju, ki je izjavil, da se bo sklicala radi vodenja statistike anketa in da se da o stvareh, kjer ne gre za povečanje kreditov, govoriti, sprejeli sledečo resolucijo:

Direkcija drž. železnice v Ljubljani.

V roke g. načel. saobračajnega odeljenja. Na sestanku dne 29. junija 1927, ki se je vršil v gostilni Puntigam in 30. junija 1927 v restavraciji Miklič, celokupno vlakospremnemu osobju z ogorčenjem protestira napram okrožnici izdani pod št. 33.333/27 z dne 11. VI. 1927, da mora voditi vlakovodja statistiko, ter odklanja to novo naloženo breme iz sledečih razlogov:

1. Ker je vlakovodja v prvi vrsti odgovoren za varnost in sigurnost prometa bodisi na glavni ali na lokalni progi, med vožnjo in v postaji in premiku ter poleg te odgovornosti že itak preobložen s pisarniškim delom.

2. Odvzeti so po večini vsi prtljažniki ter mora voditi in odgovarjati tudi za komercialno službo, katera mu že itak dovolj otežkoča opazovanje signalov na progi in v postajah.

3. Brzina in teža specialno tovornih vlakov se je povišala, nasprotno so se znižali zavorni odstotki na minimum 6-9 odst., kar znači pri tej obremenitvi vlakov z 1000 in več ton, da mora vlakovodja, že itak preobložen z delom, še posvetiti posebno pažnjo svoji zavori, da v slučaju preteče nezgode zamore vlak pravočasno ustaviti.

Ker iz navedenih razlogov vlakovodja ne moremo prevzeti vodenja statistike, apeliramo ponovno na faktorje direkcije držav. železnice, da zbog javne varnosti in v interesu službe same ter varnosti prometa razreši vlakovodje vodenja statistike.

Istočasno pa je osobje sklenilo, da se vodenje statistike do ankete

odgodi, ker je s tem varnost prometa ogrožena.

Direkcija je na te spomenice odgovorila s suspenzijo ss. Miklošič, Pušnik in Korošec, češ, da so oni pozvali vlakospremnemu osobju, da ne sme prevzeti vodenja statistike.

Tu se je pokazala »Zveza« v prvi luči in nam poslala dopis:

Savez železničarjev Jugoslavije

Centralni odbor — Ljubljana.

Na sestanku vlakospremnega osobja dne 30. VI. 1927 se je predstavljaj tov. Korošec Blaž kot zastopnik podpisanega Udruženja.

Sporočamo naslovu, da Oblastni odbor UJNZB tov. Korošca Blaža ni pooblastil za nikako zastopstvo, vsled česar on kot nepooblaščen zastopnik našega Udruženja ne more zastopati in bo vsak njegov za-deven korak samo po njegovem osebnem mišljenju.

Ljubljana, 1. julija 1927.

Predsednik obl. odbora UJNZB, Ljubljana: Juh.

Tajnik oblast. odbora UJNZB, Ljubljana: Vertačnik.

Nastopila je tako proti interesom osobja in ga v času boja proti novim obremenitvam izdala. Ni čudno vsled tega, da je upliven agitator te Zveze dejal na našem shodu v Ljubljani 13. VII. 1927, da ima on že 25 odstotkov izjav od vlakospremnega osobja, da vodi statistiko.

Dne 13. julija 1927 se je vršil v Ljubljani protestni shod, ki je sprejel sledečo resolucijo:

G. direktorju direkcije drž. žel., Ljubljana.

Na javnem železničarskem shodu v Ljubljani, dne 13. julija 1927 zbrani železničarji ugotavljajo, da je direkcija državnih železnic izdala okrožnico št. 33.333/27, da mora vlakospremnemu osobju voditi komercialno statistiko, ne oziraje se, ali je vsled preobložitve osobja varnost prometa zadržana ali ne.

Jednako je kretniškem in premikalnemu osobju ukinila proste dneve, s tem podaljšala delovni čas ter celo uvedla 24/24-urni turnus in odvzela osobju vsako možnost odpočitka, utemeljujoč ta ukrep s pomankanjem kreditov.

Vlakospremnemu osobju se s posebno spomenico št. 1 in 2 opozorilo g. direktorja na nevzdržen položaj in na dejstvo, da za varnost prometa vsled preobremenitve, ako se upelje vodenje statistike, ne more prevzeti nikake odgovornosti.

Direkcija te opozoritve ni upoštevala, pač pa je tri vlakospremnike, Pušnika, Korošca in Miklošiča, ki so kot pooblaščenec celokupnega osobja podpisali sklep sestanka z dne 30. junija 1927, suspendirala od službe in proti njim uvedla disciplinski postopek.

Na shodu zbrani železničarji protestirajo proti gornjim ukrepom ter zahtevajo, da se:

1. ukine disciplinarni postopek proti gori navedenim;

2. zopet odobri redna izraba dveh prostih dni mesečno kretniškem in premikalnemu osobju;

3. ukine odlok št. 33.333/27, ki predvideva vodenje statistike.

Ljubljana, 13. julija 1927.

Predsedstvo shoda:

Mozetič, zapisnikar. Kovač, predsednik. Savez železničarjev Jugoslavije, Ljubljana: Stanko, tč. tajnik. Kovač, tč. predsednik.

V istem času pa je tudi nad 90 odstotkov vlakovodij podpisalo sledečo izjavo:

G. direktorju inž. Knježeviću dir. drž. žel., Ljubljana.

Akoravno so zastopniki-zaupniki vlakovodij dne 27. junija 1927 ob priliki intervencije Vam, g. direktor, ustmeno obrazložili, kakor tudi izročili tozadevne spomenice, da vlakovodjem pri najboljši volji ni mogoče voditi vlakovne statistike, ker so že itak preobložen s pisarniškim delom, vztraja direkcija navzlic temu, da moramo mi, vlakovodje, voditi statistiko.

Vsled tega smo prisiljeni vsi podpisani vlakovodje ljubljanske direkcije izjaviti in potrditi s lastnoročnimi podpisi, da ne moremo prevzeti v očičlen na že dosedanje preobilo pismeno preobloženost nikake odgovornosti za varnost nam poverjenih vlakov, to je: opazovanje zapornic, čuvajev, signalov, nadziranje premika v medpostajah itd., ker nam je to, ako bomo morali voditi še statistiko, fizično nemogoče.

Podati tako izjavo smatramo za potrebno, da se nas ne bo potem v slučaju kakšne nezgode ali nedostatka pri vlaku klicalo na odgovornost.

Ob enem še Vam, g. direktor, s tem nanažnjam, da so vlakovodje: Korošec Blaž, čin. III., Pušnik Martin, čin. III., in Miklošič Ludvik, zvan. I., proti katerim ste uvedli disciplinsko postopanje, podpisali obvestilo za vlakovodje izven Ljubljane, da se z vodenjem vlakovne statistike do ankete počaka, storili to na zahtevo okrog 200 vlakovodij postaje Ljubljana gl. kol. in gor. kol., ki so bili zbrani na sestanku 30. jun. 1927.

Prosimo, g. direktor, da vzamete našo izjavo na znanje in da uknete disciplinsko postopanje proti zgoraj navedenim trem vlakovodjem.

Podpisi vlakovodij.

Posebna deputacija sestojeca iz ss. Stanka, Urana, Zabela in Brusa je predala spomenico, sprejeto na shodu, direktorju Knježeviću ter zahtevala, da se suspenzija in vodenje statistike ukine.

Ko v teh dveh vprašanjih ni uspela, mu je predala od skoro vseh vlakovodij podpisano spomenico, da odklanjajo odgovornost za varnost prometa.

S. Stanko je energično nastopil za interese vlakospremnega osobja, kar je g. direktorja razburilo ter je prešel v zelo oster ton in zahteval, da se mora statistika brezpogojno voditi, ker je to ukaz in ukaz se mora izvršiti. Skliceval se je pri tem, da ima poročila, da veliko osobja že vodi statistiko, da pa to skriva pred svojimi tovariši.

Žal so se res našli med vlakospremniki ljudje, ki so na zunanje za-trjevali svojo solidarnost, skrivaj pa so prevzeli knjižice za vodenje statistike; dobili pa so se tudi ljudje, ki so štrajkbreherško fronto, ki jo je »Zveza« s svojim uvodom citiranim dopisom postavila, aktivno podprli. Eni kot drugi so omogočili, da je direkcija s svojim odlokom uspela.

Vsa čast sodrugom in vsem vlakospremnikom, ki so se držali skle-pov, ki jih je vlakospremnemu osobju storilo ter z ozirom na varnost prometa niso prevzeli vodenja statistike do zadnjega.

Vlakospremnemu osobju pa je sedaj imelo priliko izprevideti, kdo zastopa interese osobja, kod pa interese uprave. Vsled tega tudi zad-njim omahljivcem odločitev ne bo težka, ampak bodo vsi do zadnjega pristopili v Savez železničarjev Jugoslavije ter se v njem borili za svoje pravice.

Iz intervencij.

Kaj je z inozemskimi dokladi v Postojni?

V Postojni je uslužbeno večje število našega osobja, katero je, v kolikor spada v delokrog saobračajnega in komercialnega odeljenja, v Postojno premeščeno ter dobiva za to tudi takozvane »inozemske doklade« in sicer oni, ki stanujejo v Postojni, dobe osebne draginjske in rodbinske doklade izplačane v lirah, ostali pa le osebne draginjske doklade.

Od tega pravila dela izjemo le mašinsko odeljenje, ki ima v Postojni skupno 8 uslužbencev, od katerih dobe inozemsko doklado le trije, pet vozovnih preglednikov pa, ki stalno vrše službo v Postojni, se nahaja v staležu kurilnice Ljubljana I. in ne dobe doklad. Dosedaj se je tem petim izplačevalo dijete, s 1. julijem 1927 pa se jim te ukinejo ter jim hoče mašinski oddelek vsiliti potni pavšal, ki znaša mesečno 270 Din. Delati morajo službo v turnusu kot vsi ostali uslužbenci prometnega od-delka v Postojni, plačevati hrano v lirah, živeti polovico dni v mesecu gospodinjsko ločeno, kar je združeno z velikimi izdatki; a za to bi jim dala uprava mesečno okoli 80 lir.

Savez je proti temu postopanju mašinskega oddelka protestiral in se zavzel za te vozovne preglednike z zahtevo, da se jim izplačajo osebne draginjske doklade v lirah kot ostalim uslužbencem. Isto zahtevo postavimo tudi za osobje v Podbrdu. Pričakujemo, da bo ta zahteva že tekom tega meseca rešena.

Plačanje rednih zdravniških pregledov v Sisku.

Že v eni zadnjih številkih smo omenili, da zahteva železniški zdravnik povodom rednih letnih pregledov eksekutivnega osobja, da mu ti plačajo predhodno neko takso okoli 30 Din. Ker je ta postopek popolnoma protizakonit, smo se obrnili s posebno vlogo na zagrebško direkcijo, da zdravnike podučijo, kaj smejo zahtevati, prizadejim pa povrne nepravilno odvzeti denar. Čudimo se zagrebškemu oblastnemu odboru bolniške blagajne, da v lastnem delokrogu ni odpravil teh nezakonitosti, podružnico Sisak pa pozivljamo, da nam čimprej predloži seznam onih,

ŽIKA

Pred vojno je pri nas vsaka gospodinja kuhala rženo kavo, bodisi samo ali kot pridelek. Danes jo lahko zopet uporabljate, ker dobi v vsaki trgovini pravo »žiko«, ki nudi po izjavi zdravnikov najprimernejši zajutrek za otroke in odrasle.

ki so morali plačati zdravniški pregled in zneske, ki so jih plačali.

Po zadnji odredbi ministrstva so železniški zdravniki upravičeni zahtevati takso 20 Din le za preglede povodom sprejema v železniško službo, nikakor pa ne za periodične preglede, ki jih zahteva direkcija.

Kolkovanje prošelj za proste vozovnice.

Iz delavnic Maribor, Ptuj, Niš in drugod dobimo vedno več pritožb, da zahteva računski uradnik za vsako prošnjo za proste vozovnice kolek za 5 Din. Opozorili smo prizadete, da je to protizakonito, vendar pa ni intervencija imela uspeha. Vsled tega smo poslali generalni direkciji v Beograd pismeno vlogo, da:

1. poveri izdajanje prostih vozovnih in voznih ugodnosti sploh za osobje delavnic dotični direkciji, v katere delokrog spada prizadeta delavnica;

2. da obvesti vsa službena mesta, da za proste vozovnice ni treba plačati takse po 5 Din.

Člen 114 zakona točno predvideva, da pripada uslužbencem največ trikrat letno brezplačna vožnja. Člen 6 zakona pa pove, da se dele uslužbenci državnih prometnih naprav na uradnike, zvaničnike in služitelje ter pomožno osobje. Med pomožno osobje spada pisarniško pomožno osobje in delavci ter direkcija v tem smislu tudi izdaja potrdila glede invalidnine. O rezultatu te intervencije bomo obvestili prizadete.

Veljavnost živilskih uputnic.

Ko je izšel novi pravilnik, je direkcija Zagreb protizakonito razveljavila veljavnost uputnic za nakupovanje živil, dočim ljubljanska direkcija tega ni storila. Osobje iz Krškega, Brežic itd. se je vozilo v Zagreb na trg kupovat živila, ob povratku pa jim je blagajničarka živilske uputnice odvzela, češ da so neveljavne.

Da se ta zadeva uredi, smo vložili na direkcijo Ljubljana intervencijo, da se osobju odvzete uputnice za nakup živil povrnejo ter obvesti postajo Zagreb gl. kol. in Sava, da so uputnice veljavne.

Vozne ugodnosti za delavce radione Niš.

Iz Niša smo dobili sledeče obvestilo:

»Več marta meseca uložili smo radnici molbe sa potrebnim dokumentima (fotografije, taksene marke, venčanice i krštenice te uverenja od opštine) za listne lične legitimacije, koje do danas još nismo primili s razloga, jerbo je bio novac, kojega smo priložili molbama, ukraden iz paketa te se sada vodi istraga.«

Na generalno direkcijo smo takoj vložili pismeno predstavko, da se prizadetemu osobju (gre se za 40 legitimacij) legitimacije izstavijo, ker njih na izgubi denarja, ki je bil ukraden iz zapečatenega paketa, vendar ne zadene nikaka krivda. Gornje poročilo pa nam jasno dokazuje, kake razmere morajo vladati v južnih direkcijah.

Ostale intervencije.

Za osobje v ljubljanski direkciji je bilo vloženih še več intervencij, katere pa so razvidne iz poročila sekcij.

Dopisi.

Železničarski shod v Čakovcu.

Na zahtevo osobja iz proge Kotoriba-Čakovec se bo vršil v prostorih hotela Vajda v nedeljo, dne 7. avgusta 1927 železničarski shod, na katerem se bo razpravljalo o položaju železničarjev, potrebi razredne železničarske organizacije in o borbi za naše zadnje železničarske pravice.

Ni zadosti, da nas tepe uprava z redukcijami osobja in plač, odvzetju voznih ugodnosti, ukinjenju šurnega delovnika, ne, upravi pomagajo še gotovi elementi s svojo stanovsko organizacijo ter nam v bolniški blagajni jemljejo pravico za pravico.

Železničarji iz Čakovca in okolice smo spregledali to pogubono delo in zapustili to »stanovsko« organizacijo ter si hočemo ustanoviti v Čakovcu podružnico razredno bojovnega Saveza železničarjev Jugoslavije, ki se bori proti redukcijam, za delavske zaupnike, za koalicijsko svobodo, za osemurni delavnik, za vse najbolj osnovne delavske pravice.

Železničarji, vsi na shod, vsi v Savez železničarjev.

Čakovec. Kar je že lansko leto krožilo med tukajšnjim personalom, to se je letos uresničilo. Postajenačelnik Dovrer je premeščen iz Čakovca v Ljubljano. Ne vemo vzroka premestitve. Kar se tiče »novoletnih kuvertov«, je bil Dovrer mož na mestu ter jih ni pustil pod svojo streho, da si ni bil njegov gmotni položaj preveč rožnat. Pošiljal jih je nazaj brez ozira na to, ali je bilo odposiljatelj prav. Nismo pa bili z njim zadovoljni uslužbenci, kolikor se tiče njegovega postopanja zlasti z nižjimi uslužbenci. Tu je dostikrat prekorajčil svoje meje in so bile pritožbe celo od strani uradništva. Proti koncu je mož to sam uvideval in nastopil pot k poplavljanju. Zato tudi njegova premestitev za nas ni toliko razveseljiva, temveč to, da je resničen pregovor, ki pravi: »Selbstsicht ist der kürzeste Weg zur Besserung!«

Videm-Krško. Tukajšnja podružnica sklicuje za nedeljo, dne 7. avgusta 1927 ob 3. uri popoldan članski sestanek v Stari vasi pri Vidmu v gostilni Franc Radej s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo sedanjega odbora, 2. poročilo centrale, 3. volitev novega odbora, 4. razno. Dolžnost vseh članov je, da se tega sestanka ja za gotovo udeležijo in naj ne manjka nikogar. Tudi vsi tisti, ki so radi redukcije v zaostanku s članarino, naj pridejo, ker tu je prilika vsakemu povedati svoje mnenje, kajti tisto postransko kritiziranje je brez-pomembno. Soderugi! Zganite se in pokažite svojo zavest.

Ormož. Podružnica SŽJ v Ormožu sklicuje za nedeljo, dne 7. avgusta 1927 točno ob pol 8. uri javen železničarski shod z dnevnim redom: 1. Naš boj proti redukcijam, 2. Poročilo o položaju, 3. Razno. Shod se vrši v prostorih gostilne Gaberc ter poročata referenta iz Ljubljane in Maribora. Opozarjamo na ta shod vse sodruge in tudi neorganizirane železničarje, da se ga v čim večjem številu udeležijo. Vzeli so nam vozne ugodnosti, reducirali plače, onemogočili pošteno življenje. Zato vse na shod, da strnemo naše vrste in začnemo energičen boj za naše zadnje pravice.

Pritožbe vlakovodij.

Imeli smo nekaki boj radi takozvane statistike, ne moremo pa to zvati nikaki boj, ampak samo opomin merodajnim krogom na direkciji, da naj nikar ne preobložijo vlakovodje z novimi obremenitvami pisarniškega dela, ker bodo morali radi tega varnost prometa zanemarjati. Naši opomini, prošnje niso našle odmeva, niti najmanj pa uvidevnosti od merodajnih faktorjev, da bi res to preiskali, če ne utegne imeti slabe posledice za varnost prometa, ker bode vlakovodja z novim pisarniškim delom obremenjeni in radi tega ovirani pri opazovanju signalov, krizanje vlakov itd. Ni se poslušalo klic in prošnje okoli 600 vlakovodij v ljubljanski direkciji (ker pri drugih direkcijah ne najdemo za potrebo), ampak se je vodenje statistike enostavno vsililo, vlakovodje kaznovalo, ker so izjave podpisali, da ne morejo voditi statistike radi že itak preobloženega dela. Tri vlakovodje so suspendirali, češ, da so oni krivi, da se vsi ostali izrekajo proti tej obremenitvi vodenja statistike. Čudno se nam dozdeva, ko se je ta okrožnica izdala za vodenje statistike, da se niso ob enem tudi kontrolni organi poslali na progo, da bi se bilo to delo nadzorovalo in potem na merodajnem mestu poročalo ali so res opomini in prošnje vlakovodij opravičeni ali ne. Vsaki pameten gospodar, kateri svojim podrejenim nekaj ukaže in jim nekaj od novega dela naloži, ti mu pa vsi svetujejo, to ne bo dobro, to bo škodovalo v tem ali onem oziru, bode preizkusil ali pa če tega ne mara, svoj ukaz umaknil. To se povsod godi, kjer uvidevnost in skrb za dobrobit zmaguje. Kjer se pa na stališče merodajni faktorji postavljajo, da nižji uslužbenec nima nič za govoriti, pa če se tako dobro nasvetuje v prid varnosti vsega prometa, samo da se ukazi izpolnijo, pa če so v prid varnosti ali pa ne, potem je sploh škoda, da se govori, da naj človek človeka spoštuje in naj nikdar nasvete drugega ne odvrže.

Ako pa hočete odgovornost za varnost prometa vlakovodjem odvzeti, da bode samo pisarniška dela izvrševali, potem pa še lahko eno statistiko navržete.

Govori se tudi na merodajnih mestih o nekaki zmožnosti vlakovodij. Gospodje vam svetujemo, da je bolje, da o zmožnosti molčimo. Kdo pa zmožnost vlakovodij odreduje kot pa merodajni iz direkcije. Ali se mogoče sami postavljajo in izpite polagajo pri kakšnem branjevcu? Nam je to tudi dobro znano, da je veliko mrševnega pri teh izpiti, da velike protekcije in osebnosti igrajo, zato pa nam ni treba tega predbacivati, kar ste si pripravili, s tem pa morate sedaj delati. Ali vam že nismo sto in stokrat pri intervencijah pripovedovali, da je treba za službo vlakopremnikov od spodaj gor že vzgojevati in pripravljati, vsaj uslužbenec ni zato kriv, ako ste mu na tem ali onem mestu službo podelili, za katero pa on ni zmožen. Da taki ljudje največjo zmedo v službi delajo, je istina, da si pa ne morejo pomagati, je tudi istina.

Nam je tudi sedaj pri tej statistiki dobro znano, da so prvi tisti bili, kateri so

najmanj zmožni v svoji službi. Vzeli so mirni in skrivaj kot tat, ne zavedajo se, ali bodo to novo obremenitev lahko izpolnjevali, ne da bi zanemarjali najbolj odgovorno delo, to je pazno na varnost prometa, ampak oni hočejo svojo nezmožnost s tem prikriti. Mi pa, ki se zavedamo svojega položaja, kličemo vsem merodajnim, naj nam dokažejo, če je mogoče pri vseh vlakih med službo in da ne bode popolnoma nič zanemarjal službe, katera vlakovodji pripada, voditi statistiko. Mi se dobro zavedamo, da pri enem direktnem tovorniškem vlaku, to je iz Zaloge ali iz Maribora v Zagreb ali v Ljubljano, katerih pa pride le največ trije v mesecu na eno skupino, vsi ostali vlaki so pa sami manipulacijski ali pa nabiralni. Pri osebnih vlakih je isto; treba je tezo spreminjati in je treba oddajne sezname delati, vsakih 6 minut je treba na signal pogledati. Ako se pa nam dokaže, da je to mogoče pri vseh vlakih delati, da bi ne zanemarjal varnost prometa in še vseh ostalih pripadajočih del, potem se ne maramo več vlakovodji imenovati, ampak navadni gofclaci.

Sram nas je, da moramo na tem mestu take stvari merodajnim faktorjem pojasnjevati, katere bi sami morali razumeti.

Rezultat našega opomina ne bode izostal. Dvorano za disciplinarno preiskavo za vlakovodje in ostalo vlakopremno osebje že lahko vnaprej povečate, kar si sicer mi ne želimo, uvidevamo pa že sedaj, da z to novo obremenitvijo in povečanjem histroji vlakov pri teh mizernih razmerah proge, strojev, voznega parka, razmišljene-ga osebja, ki samo misli, kako iz te mizerije priti, ni drugega za pričakovati, kot nezgodo za nezgodo. Merodajni pa ne bodo krivde iskali na mrtvem materialu, ampak pri živem in to bo vlakopremno osebje. Naše opomine vam bomo pri vsaki priložnosti ponovili.

Celje. Shod v Celju, ki se je vršil v soboto, dne 23. julija, je potekel v najlepšem redu. Na shodu je prisostvovalo okoli 60 samih železničarjev ter je to sedaj prvič, da je bil železničarski shod v Celju tako številno obiskan. Shodu je predsedoval S. Felician. S. Mikec je poročal o stanju železničarjev in njih bednem položaju ter je razkrinal one kroge, ki hočejo sedaj ob volitvah v kalnem ribariti, zlasti pa SLS, ter delovanje »Zveze«. Izvajanjem S. Mikeca so železničarji točno sledili in odobrvali taktiko Saveza, katera vodi v dobrobit železničarjev. Zanimanje za našo organizacijo raste od dne do dne. S. Felician je še povdaril, da le v složnosti je moč in dobrobit za slehernega železničarja. S. Dolhar je v kratkih besedah orisal, kako nasprotstvo še vlada na celjski postaji proti Savezu in njegovim članom in da se dobe še taki tipi med železničarji, ki anonimno pošiljajo zlagane dopise na srezko poglavarstvo. Naj se dotični, ki jim delovanje Saveza ni po volji, smatrajo za svojo glavno nalogo blati tisti strpne in jih denuncirati, pod svoje denunciacije tudi podpisajo, da bomo vedeli s kom imamo za opraviti. Vsi navzoči so odobrvali tako postopanje in izrekli zaupnico Savezu, nakar je bil shod zaključen.

Rakek. Po zadnjem shodu, na katerem je referiral S. Stanko, vlada za Savez veliko zanimanje, zlasti ker so železničarji izprevideli, da se v Savezu ne samo govori, ampak da se tudi stvarno dela za železničarje. Že s prvimi uspešnimi intervencijami je Savez dokazal svoje delo v dobrobit železničarjev ter se ga bodo tudi rakovski železničarji vključili in v njegovih vrstah borili za izgubljene pravice.

(Za podružnico Rakek se bodo sedaj vložila pravila in začetkom septembra se bo vršil občni zbor, na katerem se bo izvolilo vodstvo podružnice. Soderugom na Rakeku pa kličemo: Le neustrašno naprej po za-črtani poti.)

Internacionalni pregled.

Mezdna gibanja v Angliji leta 1927.

Prve štiri mesece leta 1927 je bilo v Angliji 92 mezdnih gibanj, v katerih se je obustavilo delo. Udeležilo se je skupno 34.000 delavcev, ki so skozi to izgubili 520.000 delovnih dni. Od teh gibanj jih odpade 28 na rudarje in 6 na transportne delavce.

Stavke v Nemčiji v zadnjem četrtletju 1926

V zadnjem četrtletju 1926 je bilo v Nemčiji skupno 51 stavk, ki se jih je udeležilo 34.880 delavcev. 16 stavk je končalo s polnim uspehom. 21 z delnim uspehom in 14 pa jih je končalo brez uspeha.

Plače železničarja v Americi.

Povprečna mesečna plata u Din

Godina 1955. 1926.

Grupe namještenika	7.535	7.595
Upravna i kancelarijska	5.005	5.165
Sekcija i polagači tračnic	7.084	7.304
Skladištari materijala	7.865	8.241
Popravljači kola	8.720	9.460
Popravljači mašina	5.995	6.270
Izučni pomoćni radnici	52.80	5.375
Pomoć. radnici u radionicama	4.400	4.455
Pomoćni radnici u stanicama	8.712	8.765
Nadglednik stanice	8.360	8.470
Telegrafisti i telefonisti	4.112	4.200
Pružni i mostni stražari	14.850	13.530
Vlakovodje	9.900	9.845
Kočničari i signalisti	15.290	15.070
Strojovodja i mehaniker	10.945	10.855
Ložač		

Delegacija skandinavskih železničarjev v Rusiji.

Na podlagi lanskega povabila ruske železničarske organizacije je dne 25. maja

odpotovala posebna železničarska delegacija 14 oseb iz Stockholma v Rusijo, kjer se bo mudila en mesec in na licu mesta študirala položaj osebja.

Razno.

Razpisi centrale.

Obračunavanje članarine.

Nekateri blagajniki pošljejo na eden ček poleg članarine, še denar za znake, koledarje itd., ne da bi na zadnji strani položnice navedli, za kaj je denar poslan. Da se izognemo nepotrebnim pisarijam, naj vsak blagajnik na zadnjo stran položnice napiše, zakaj je poslal denar; n. pr.:

50 članarin po 11 Din . 550.—
6 članarin po 6 Din . . 36.—
8 znakov 72.—

Skupaj Din 673.—

Fond za žrtve.

Opozarjamo vse podružnice, zlasti pa vse funkcionarje, zaupnike in agitatorje na ustanovitev fonda za žrtve. Preštudirajte pazno doposlano Vam okrožnico. Zneski se pošiljajo s posebnimi čekovnimi položnicami.

Naši sovražniki napenjajo danes vse sile, da bi nas preplašili in uničili. denuncira se naše najboljše zaupnike, jih odpušča iz službe ali premešča. Na nas, soderugi, je, da tudi ta teror zločimo, žrtve podpremo, v boju vztrajamo in tudi zmagamo.

Poziv vsem, ki imajo znance-železničarje na Hrvaškem.

V svrhu povzdiga organizacije v zagrebški direkciji ter uspešne agitacije naprošamo vse sodruge, ki imajo na raznih postajah, v kurilnicah ali sekcijah svoje znance ali prijatelje-železničarje, da nam sporoče njih točne naslove, da se zamoremo na nje obrniti. Obenem pa jih tudi Vi od Vaše strani pozovite na delo za edino razredno bojovno železničarsko organizacijo — Savez železničarjev Jugoslavije.

Dopisi za intervencije.

Nekatere podružnice še vedno pošiljajo dolge dopise, v katerih žele najrazličnejše intervencije pri raznih oddelkih. Vsled tega se navadno zgodi, da dobe rešitve in odgovore zelo pozno. Da se olajša delo v centrali in da bo tudi podružnica dobila rešitve čim preje, naj vedno pri dopisih za intervencije postopa po sledečih direktivah:

Loči naj dopise po sledečih kategorijah:

1. za vlakopremno osebje,
2. za kretniško in premikalno osebje,
3. za ostalo postajno in skladiščno osebje,
4. za kurilnice in delavnice (splošne zadeve),
5. za sekcije (splošne zadeve),
6. za vozne ugodnosti,
7. za sprejem v provizijski fond,
8. za napredovanje, pritožbe na drž. svet.

Na ta način se bodo intervencije hitro vršile in bodo podružnice dobile v najkrajšem času odgovor.

Dopisi za časopis.

Nekatere podružnice se premalo zavedajo važnosti dopisov v časopisu. Raje kritizirajo posamezniki doma ali po gostilnah. Soderugi! Vse, kar na Vaši postaji, v skladišču, kurilnici, sekciji itd. ni v redu, vse šikane od strani predpostavljanih, uvedba prenapornih služb, spada v časopis, da se tu javno razkrinka nered in korupcija, ki vlada po nekod. — Dopise pošiljajte, pisane le na eno stran, redno do 10. in 25. v mesecu na centralo in sicer potem svoje podružnice.

Prošnje za podpore.

Nekateri soderugi pošiljajo prošnje za podporo direktno na centralo, na drugih zopet podružnice samo pritisnejo svoj žig in podpišejo. Ker centralni odbor nima jasne slike o položaju prosilca, o taki prošnji ne more razpravljati ter jo mora vrniti v poročanje podružnici.

V bodoče bo centralni odbor vzel v pretres le sledeče prošnje za podporo:

1. katere bodo vposlane potom pristojne podružnice;

2. iz katerih bo točno razvidno rodbinsko, službeno in gmotno stanje prosilca;

3. na katerih bo podružnica utemeljila upravičenost prošnje in stavila svoj predlog.

Opozarjamo pa vse sodruge, da smatrajo podporni fond le za pomoč v skrajni sili in bedi ter ga ne izrabljajo, ker le v tem slučaju bo centrala najbolj potrebnim lahko priskočila na pomoč.

Centralni odbor.

Posmrtnina in podpora.

V drugem četrtletju 1927 se je podelila članom

a) Posmrtnina:

	Din
Marn Anton, sprev., Moste (za ženo)	500
Schurei Franc, Maribor I	1000
Plečko Ivan, zidar, Maribor del.	1000
Hočevar Jakob, svetilničar v p. Ljubljana	10000
Knechtl Jurij, pom. del., Maribor	500

b) Podpora:

Josip Sušnik, zavirač, Ljubljana	200
Majcen Anton, skl. del., Ljubljana	250
Krmec Peter, prog. del., Zalog	100
Rovšek Jože, prog. paznik, Klečec Dol	100
Klančar Martin, nadprem., Ljubljana	100
Ramovš Karl, svetilničar, Ljubljana	200
Dežman Franc, sprev., Ljubljana	250
Čuk Ivan, premikač, Novomesto	250
Mikec Anton, ključavničar, Maribor	100
Koloh Adolf, ključavničar, Maribor	200
Mlinar Andrej, Videm-Krško	100
Ktrgar Franc, Videm-Krško	100
Pibernik Franc, delavec kurilnice, Ljubljana	200
Golac Stjepan, Sisak	100
Stancar Jožef, kretnik, Sevnica	200
Plišek Ivan, Maribor I	100
Kalunder Franc, prog. sek. kor. kol. Maribor I	300
Ussar Franc, miloščinar, Maribor del.	150
Jamnikar Mihael, kovač, Maribor del.	200
Mave Franc, vlakopr. sob., Ljubljana	300
Jera Luka, sklad. del., Ljubljana	300
Strupi Jakob, pom. del. kuril., Ljubljana	300
Klarič Anton, čuvaj, Grobelno	200
Kikel Mihael, Jesenice	200
Čič Ivan, skladiščnik, Postojna	300
Elsner Ivan, ključ kuril., Ljubljana	100
Lipnik Jernej, mizar, Maribor I	200
Škvorc Matija, kotlar, Maribor I	100
Koren Anton, sklad. del., Ljubljana	100
Rant Johan, Zalog	300
Abram Ivan, prog. del., Blanca	100

c) Brezposelne podpore:

Panži Leopold (vsled 65 let starosti reduciran brez vsake penzije, čeprav je delal na železnici nepretrg. nad 35 let) Maribor III	200
Keržič Franc (po daljši bolezni odpuščen in brez službe že 3 mesece) Borovnica	400

Skupaj 10.400

Do konca marca 1927 izplačano 54.775

Vsega skupaj 65.175

Železničarsko pevsko društvo »Krilato kolo« v Mariboru ima v društvenem lokalu »Vzajemnost«, Sodna ulica 32, svoj redni letni občni zbor. Občni zbor se vrši v sredo, dne 3. avgusta 1927 in se prične točno ob 19. uri. Vabimo vse službe proste članke, da se občnega zbora polnoštevilno in točno udeležijo. Odbor »Krilato kolo«.

Podružnica SŽJ v Logatcu priredi v nedeljo, dne 14. avgusta 1927 železničarsko vrtno veselico na prostoru pri hotelu Kramer. Na sporedu je: Ples, šaljiva pošta, ribolov, metanje plošč z dobicki. Veselica se vrši ob vsakem vremenu in se prične po prihodu ljubljanskega vlaka ob 16. uri. Vabimo sodruge iz Ljubljane, Borovnice in Rakeka, da pridejo ta dan izlet v Logatec in se udeležijo naše veselice. Odbor.

ZAHVALA.

Vsem, ki so spremili našega nepozabnega moža, očeta in strica k večnemu počitku, se najsrčnejše zahvaljujemo. Zahvaljujemo se vsem darovalcem vencev, delavskemu pevskemu društvu »Cankar«, železničarski godbi »Zarja«, ter soderugom železničarjem, ki so nam stali sočutno ob strani, kakor vsem, ki so nam brzojavno in pismeno izražali svoje sožalje.

Moste pri Ljubljani, dne 21. julija 1927.

Rodbina Jevnikarjeva.